

ମାଗଣାରେ ଟ୍ରେନିଂ

ପ୍ରଳକ୍ଷ ପ୍ରସଙ୍ଗ

୩

ସମାଜରେ ଏମିତି କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ନିଜସ୍ଵ
ଉଦ୍ୟମରେ କରିଥାଆନ୍ତି ନିଆରା କାର୍ଯ୍ୟ । ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ
ଅଛନ୍ତି ଏମିତି କେତେଜଣା, ଯେଉଁମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଗଣାରେ ବିଭିନ୍ନ
ପ୍ରକାର ଟ୍ରେନିଂ ଦେଇଥାନ୍ତି । ଏହା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ପାଇଥିବା
ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସାବଲମ୍ବନ
ହେବାରେ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ସମ୍ମନ...

୪

ଦାମୀ ହେଲ୍‌ସାର
ଆସେସରିଜ୍

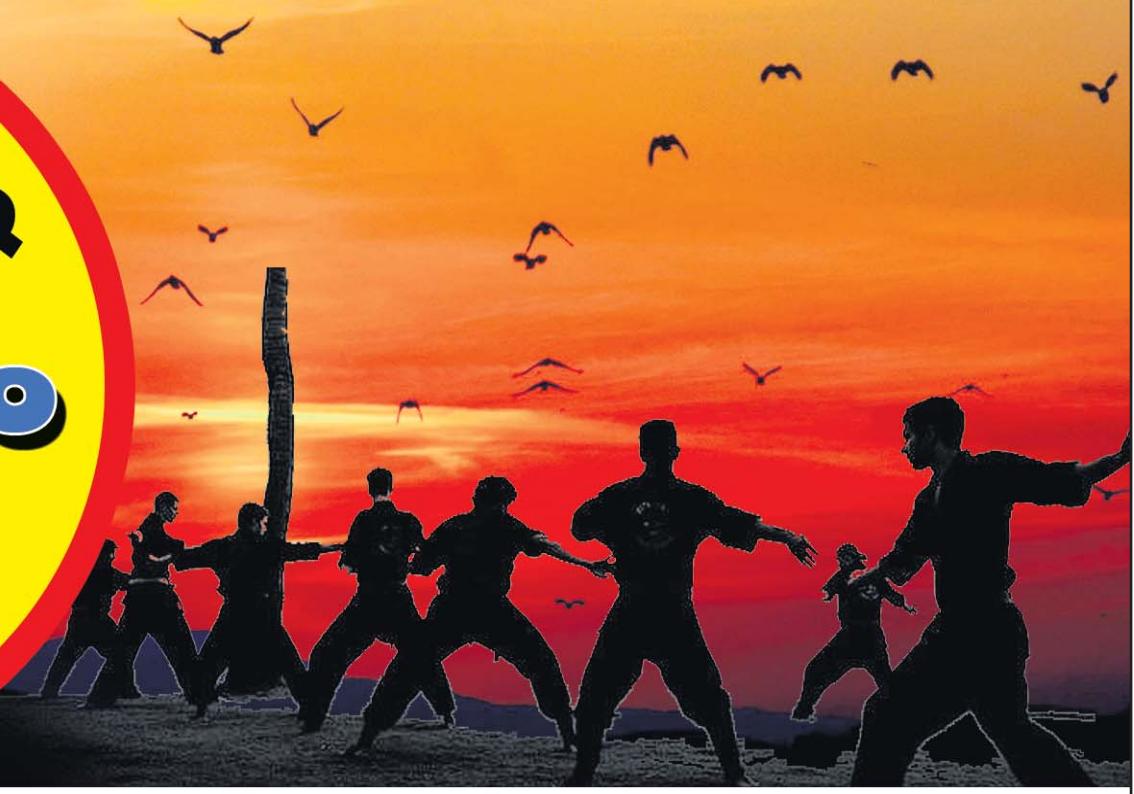
୮/୯

ସିନେମା

ମାଗଣାରେ ଟ୍ରେନିଂ

ମାଗଣାରେ ଏମିତି କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କି ନିଜସ୍ଵ
ନୁହେଁ, ଅନେକ ଦିନଧରି ତାଲୁ ରଖୁଆଆନ୍ତି କେତେକ ଗଠନମୂଳକ
ସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟ। ଏଥ୍ୟାଇଁ କାହାରିକୁ କେବେ କିଛି ପାରିଶ୍ରମିକ
ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ । ବରଂ ଏମାନଙ୍କଠାରୁ ମାଗଣାରେ ଟ୍ରେନିଂ
ନେଉୟବା ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ମିଳିପାରେ ରୋଜଗାର ପଣ୍ଡ କିମ୍ବା ନିଯୁକ୍ତି
ପାଇଁ ସୁଯୋଗ । ଏଥ୍ୟାଇଁ ସହଯୋଗର ହାତ ବଢାଇଥିବା ସେମିତି
କେତେଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ... ।

ଗୋପାନାଥଙ୍କ ସଂକ୍ଷପ: ସେଦିନ ଖେଳପଡ଼ିଆରେ ମୋ ପୁଅର
ଆକଷିକ ବିଯୋଗ ଘଟିଲା । ସେହି ଦୁଃଖ ମୋ ମନରେ ସବୁବେଳେ
ଉଜ୍ଜିମାରୁଛି, କେବେ ବି ଭୁଲିପାରୁନାହିଁ । ମାତ୍ର ତା' ପରିବରେ କିପରି
ହେଜାର ହେଜାର ପିଲାଙ୍କ ଶାରୀରିକ ଦକ୍ଷତା ବଢାଇ ସେମାନଙ୍କ
ଭିତରେ ତାକୁ ଅନୁଭବ କରିପାରିବି । ସେଥୁପାଇଁ ସେଦିନ ୧୦୦
ସଙ୍କଳନ କରି ଆଜ୍ଞା ପ୍ରାୟ ୧୦ ବର୍ଷଧରି ମୋ ସାଧନା ଗାଲିଛି ।
ଏହା କୌଣସି ଚଳିତ୍ତରୁ କି ଯାତ୍ରା ନାଟକର ସଂକାପ ନୁହେଁ । ଏକମାତ୍ର
ପୁତ୍ରକୁ ହରାଇଥିବାର ଦୁଃଖରେ ଅଙ୍ଗେନିତା କଥାକୁ ବାଷ୍ପରୁଦ୍ଧ
କଣ୍ଠରେ କୁହୁକୁ ଜଣେ ପିତା । ସେ ହେଲେ ଗୋପାନାଥ ସେୟୀ ।
ଜନ୍ମ ତାର ୧୯୧୯୪୪ରେ । ପିତା ପଦାରି ସେୟୀ, ମା ନିଶାମଣୀ ।
ଘର କଟକ ଜିଲ୍ଲା ବଡ଼ମ୍ବା କୁକ ଅଧୀନ ମଜାରାଇପୁର ଗ୍ରାମରେ ।
ଗୋପାନାଥ ଗାଁ ସ୍କୁଲରେ ଅଣ୍ଟରମାଟ୍ରିକ ଯାଏ ପଡ଼ିଲେ । ତା'ପରେ
ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅର୍ଥନୈତିକ ବିଭାଗରେ ଜଣେ ଉପଗ୍ରହ କର୍ମଚାରୀ
ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ ପାଇଲେ । ମାତ୍ର ନିଜର ଦୃଢ଼ ମନୋବଳ ତାକୁ ଜଣେ
ନିଆରା ମନୀଷ ଭାବେ ପରିଚିତ କରାଇଛି । ସେ କୁହୁକୁ, ଡିଶାର
ଅନେକ ଝିଅ ପୁଅଙ୍କୁ ପୋଲିସ କି ସେନାବାହିନୀରେ ଦକ୍ଷ କରାଇବା
ପାଇଁ ୧୦୦୭ ମସିହାରୁ କାହିଁ ଆଶ୍ୟା ମୁବକ ମୁବକାମାନଙ୍କୁ ୪
ହେଜାର ମିଟର ଦୌଡ଼, ୧୭ ମିଟର ଦୌଡ଼, ଲଜଜମ୍, ହାଇଜମ୍,
ଦରତ୍ତି ଡିଆଁ, ବାଲିବସ୍ତୁ ବୋହିବା, ସାଇକେଳିଂ ଆଦି ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟାୟାମ
ଓ ଶାରୀରିକ ଶକ୍ତି ଏବଂ ସାମାନ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ନେଇ ବିନା ମୂଳ୍ୟରେ ତାଲିମ
ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ଏଯାଏ ପ୍ରାୟ ୫୪୦୦ ପିଲା ସିଆରିଏଫ୍,
ଆର୍ମ, ସାମା ସୁରକ୍ଷା ବଳ, ତିଙ୍କତ ଗାର୍ଡ୍, କମିଶନରେଟ ପୋଲିସ,

ସମାଜରେ ଏମିତି କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି
ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ନିଜସ୍ଵ
ଉଦ୍ୟମରେ କରିଥାଆନ୍ତି ନିଆରା
କାର୍ଯ୍ୟ । ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ
ଅଛନ୍ତି ଏମିତି କେତେଜଣ,
ଯେଉଁମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଗଣାରେ
ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଟ୍ରେନିଂ
ଦେଇଥାନ୍ତି । ଏହା ଦ୍ୱାରା
ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ପାଉୟବା ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ
ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସ୍ବାବଳମ୍ୟ
ହେବାରେ
ହୋଇଥାଆନ୍ତି ସକ୍ଷମ...

ଜିଲ୍ଲା ପୋଲିସ, ଅଗ୍ରିଶମ, ଅବକାରୀ ବିଭାଗରେ ଜନ୍ମପେକ୍ଷର,
ସବକ୍ଷେପକ୍ଷର, କନ୍ଷେବଳ, ରେଳବାଇ, ଗ୍ରୁପ-ଡି ଆଦିରେ ନିଯୁକ୍ତ
ପାଇ ସାରିଲେଣି । ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳୁ ସକାଳୁ ରାଜଧାନୀର ନିକୋପାର୍କ
ଏବଂ ରୋଡ଼କଡ଼ ଉପରେ ଏପରି କ୍ରୀଡ଼ା ଦକ୍ଷତାକୁ ଅଭ୍ୟାସ କରିଥାଏ ।
ଏଥୁରେ ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳର ପିଲାମାନେ ଯୋଗଦେଇ ତାଲିମ ପାଇଥାଏନ୍ତି ।
ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ମୋତେ ବାହାର ରାଜ୍ୟରେ ଦୌଡ଼ ପାଇଁ ଏକାଧୁକ ପୁରସ୍କାର

ପ୍ରମାଣପତ୍ର ମିଳିଛି । ତାମିଲନାଡୁ, ପଣ୍ଡିତରେ, କୋହିମା, କଲିକତା,
ଆନ୍ଧ୍ର ଆଦି ଅନେକ ରାଜ୍ୟରେ ନିଜର ପାରିଦର୍ଶିତା ଦେଖାଇଛନ୍ତି
ସେ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଗଣାରେ ଏମିତି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୀର୍ଘ ୨୦ବର୍ଷ ଧରି
ନିଃସ୍ଵାର୍ଥପର ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ ଆଶ୍ୟାକୁ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ତାଲିମ
ଦେଇ ଦକ୍ଷ କରାଇବାରେ ସେ ଆଦର୍ଶ ମଣିଷ ପାଲିଛନ୍ତି ।
ଗୋବିନ୍ଦଙ୍କ ଉଦ୍ୟମ: ଆମ ଦେଶ ଏକ କୃଷିପ୍ରଧାନ ଦେଶ ।
ତାର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ଆଗ୍ରହ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ
ମାଗଣାରେ ଦୃଢ଼ ଭାଇ ଜେବିକ ନିଷିର ଉପକାରିତା ଓ ଲାଭ ସମ୍ପର୍କରେ
ଅନ୍ୟ ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ତାଲିମ ଦେଇଥାନ୍ତି । ଏପରି ଏମାନେ ନିଜର
ଚାଷକାର୍ଯ୍ୟରୁ ବେଶ ଉପକୃତ ହୋଇ ପରିବାର ତଳାର ପାରୁଛନ୍ତି ।
ଉଦ୍ୟମ କୃଷି ସହିତ ଚାଷକମିରେ ଜେବିକ ଉପାୟରେ ଧାନ, ମାଣ୍ଡିଆ,
ମକା, କାନ୍ଦୁଳ ଆଦି ଫେଲାଇ କରିଥାନ୍ତି । ନିଜର ନିଷିପାର୍ମରେ ବିଭିନ୍ନ
କିମରାନ ଆମଗଛ, ଲେମ୍ବୁ, ପିଙ୍ଗଳ ଆଦି ବିଭିନ୍ନ ଫେଲାଇଗଛର ଚାରା
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥାନ୍ତି । ଏମାନେ ହେଲେ କୋରାପୁଟ ଜିଲ୍ଲା ଆଦିବାସୀ
ଅଧୁନୀତ ଲକ୍ଷ୍ୟପୁର ଭୁକ ମାରବାଇଗୁଡ଼ା ଗାଁ ଗୋବିନ୍ଦ ସାହୁ ଓ ତାଙ୍କ
ଭାଇ ଶରତ ତ୍ରତ୍ତ ସାହୁ । ନିଜର ଚାଷକାର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ଗ୍ରାମର ଅନ୍ୟ
କୃଷକମାନଙ୍କୁ ମାଗଣାରେ ଚାଷ ସମ୍ପର୍କରେ ତାଲିମ ଦେଇଥାନ୍ତି ।
ତଳିତବର୍ଷ ତାଙ୍କ ପାର୍ମର ଗୋଟିଏ ଆମଗଛରେ ଶାକିଲୋଗ୍ରାମ ଓ ଜନର
ଆମ ଫଳିଥିଲା । ଏହି ଘରଣା ସାଧାରଣରେ ବେଶଚର୍ଚ ହୋଇଥିବା
ବେଳେ ଅନ୍ୟ ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ଉପରେ କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରତି ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଇଛି ।
ଆଦିବାସୀ ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ମାଗଣାରେ କୁଷି ଉପରେ ତାଲିମ ଦେବା ସହ
ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ବାବଳମ୍ୟ କରିବାର ପ୍ରସାର କରିଥାଏ । ବାଲିଚିରା
ଜମିରେ କିପରି ଭଲ ଚାଷ ହୋଇପାରିବ, ସେକଥା ବି ସେ ତାଲିମ
ଦେଇଥାନ୍ତି । ଶ୍ଵାମୀଯ ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ଏକାଠିକରି ସେମାନଙ୍କୁ ଜେବିକ
ଓ ଆଧୁନିକ କୃଷିର ପ୍ରସାର ପାଇଁ ଏକ ସଂଘ ଗଠନ କରିଛନ୍ତି । ଏହି
ସଂଘରେ ଜଣ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳା ରହିଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଶରତଙ୍କ ସମ୍ବାର
ନର୍ଥରୀ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ନିଜେ ସ୍ବାବଳମ୍ୟ ହୋଇ ପାରିଛନ୍ତି । ଏମାନେ
ତାଲିମ ପାଇଥିବା ଚାଷଜ୍ଞାନକୁ ଉପଯୋଗ କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବି ତାଲିମ
ଦେଇଥାନ୍ତି । ବିଶେଷକରି ଘରବାରି ଆବର୍ଜନାରୁ ହୁଁ ଏପରି ଜେବିକ ସାର
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥାନ୍ତି । ଏହାର ପ୍ରସ୍ତୋଗ ବିଷୟରେ ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ମାଗଣାରେ

ତାଳିମ ଦେଇଥାଆନ୍ତି ବୋଲି ସେ କୁହାନ୍ତି । ମାରବାଇଗୁଡ଼ି ନିକଟମ୍ବେ ଗାଁଁ କେତେକ ଚାଷୀ ବେଶ ଉପକୃତ ହୋଇ ପାରିଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ଗୋକିନ୍ଦ ଓ ଶରତଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ସଂସ୍କାର ପୁରସ୍କତ କରାଯାଇଛି ।

ଗୋପାଳଙ୍କ ସେବା: ସେବା ହଁ ପରମ ଧର୍ମ। ଏହି ଉତ୍କୁଳ ପାଥେୟ କରି ସେ ବିନା ପାରିଶ୍ରମିକରେ ଗାଁରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଆରା ଚିକିତ୍ସା ସେବା ଯୋଗାଇ ଆଆଛି। ସେ ହେଲେ ନୟାଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲା ଭାଗୁର କୁଳ ଅଧୀନ ବାଇଗୁଣିଆ ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ ବୋରଗାଁର ଗୋପାଳ ବାରିକ (୪୩)। ପିତାଙ୍କ ନାମ ଦାମ ବାରିକ, ମା’ ରୂପେଇ ବାରିକ। ମାତ୍ର ସେ କୌଣସି ତାଙ୍କରୀ ପାଠୀ ପଡ଼ିବାହାତ୍ତି। କେବଳ ନିକଟପୁ ଗାଁ ଜଙ୍ଗଲରୁ ସଂଗ୍ରହ କରିଆଗୁଥିବା ଚେରମୂଳି ଓ ଶିଷ୍ଟଧ ସାହାଯ୍ୟରେ ଦେଶୀୟ ଚିକିତ୍ସା କରି ଲୋକଙ୍କ ଅର୍ଶ, ମନ୍ଦିରଙ୍କରୁ ଓ ଦାନତ୍ତରୋଗ ଆଦି ଭଲ କରୁଛନ୍ତି। ଅଥ୍ୟାଜ୍ଞ ସେ ଗାଁରେ ପ୍ରିୟପାତ୍ର ହୋଇ ପାରିଛନ୍ତି। ସେ କୁହାନ୍ତି, ଗାଁ ସ୍ଥିଲରେ ୧୮ ମାଘ ପଡ଼ିଥିଲି, ସେତିକିରେ ପତା ବନ୍ଦହେଲା। କଟକରେ କୌଳିକ ବୃତ୍ତ କରୁଥିବା ବେଳେ ସେଠାରେ ରବି ମିଶ୍ର ଓ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ମିଶ୍ରଙ୍କୁ ପୁରୁଷର ତାଙ୍କଠାରୁ ବିପଦ୍ରୁ ଆଣି ଏହି ଦେଶୀୟ ଚିକିତ୍ସା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲି। ସ୍ଵୀ, ମା ପୁଅ ଓ ଗୋଟିଏ ଡିଆଙ୍କୁ ନେଇ ମୋ ପରିବାର। ଯର ଚଳିବାରେ ମୋର ବିଭିନ୍ନ କୌଳିକ ବୃତ୍ତ ରହିଛି। ମାତ୍ର ଏହି ଚିକିତ୍ସା କର୍ଯ୍ୟ ଦୀର୍ଘ ୧୦ ବର୍ଷଧରି କରିଆମୁଛି। ଏଯାଏ ପ୍ରାୟ ୧୭ଶହ ଗୋଟାଙ୍କ ଚିକିତ୍ସା କରାଯାଇପାରିଛି। ବିନା ଅର୍ଥରେ ଗୋଟାଙ୍କ ସେବା କରୁଥିବାରୁ ଅପାର ଆନନ୍ଦ ମିଳିଥାଏ। ନିକଟପୁ ସାହାଯ୍ୟର ଜଙ୍ଗଲରୁ ଚେରମୂଳି ସଂଗ୍ରହ କରି ଓ ଶିଷ୍ଟଧ ତିଆରି କରିଥାଏ। ବହୁ ଲୋକଠାରୁ ପରଶଂସା ମିଳିଛି।

ସୁନିତାଙ୍କ ସାଧନା: ଓଡ଼ିଶାର ପାରମଣିକ ସମରକଳା ପାଇଁ ଆଖିଦା କ୍ଷେତ୍ରରେ
ନିଜର ସ୍ଵଚ୍ଛ ପରିଚୟ ହାସଲ କରିଥିବା ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଜିଲ୍ଲା ଟାଙ୍ଗୀ ଭୁକ୍ ଅନ୍ତର୍ଗତ
ରତ୍ନପୁର ଗ୍ରାମର ସୁନିତା ବେହେରାଙ୍କ ପରିଚୟ ନିଆରା । ସୁନିତା କୁହୁଟି- ସୁଲ
ବୟସରୁ ସମରକଳା ପ୍ରତି ରୁଚି ଥିବାରୁ ଏହି କଳାକୁ ଶିଖାରିଥିଲି । ମାତ୍ର ସମରକଳା
କୌଶଳର ନିତି ସାଧନା ମନରେ ସାହସ ଓ ଶାରୀରିକ ଦକ୍ଷତା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ,
ମନପୂର୍ଣ୍ଣ ରହେ । ପିଲାଟି ଦିନରୁ ଶ୍ରୀସତ୍ୟସାଇ ବାଲ୍ବିକାଶ କେନ୍ଦ୍ରରେ ସେବା ଓ
ଆଧାର୍ମିକ ଶିକ୍ଷା ପାଇଥିଲି । ପରେ କଲେଜରେ ଏନ୍ଦ୍ରସାମ୍ବରରେ ଯୋଗଦେଇ
କିଛି ସାମାଜିକ କାର୍ୟ କରିପାରିଛି । ଏବେ ଜ୍ଞାନିଯିରିଂ ପରା ସରିଛି । ଗାଁ ସୁଲ
ପଢ଼ିଥାରେ ମାଗଣାରେ ବାଲିକାମାନଙ୍କୁ ସମରକଳା ଓ ଆୟୁରକ୍ଷା କୌଶଳ ତାଳିମ
ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ପ୍ରାୟ ଏକ ଦଶକ ଧରି ଏହି ସାଧନା ଚାଲିଛି । ଏମିତିରେ ବାଲିକା
କଳିଙ୍ଗକଣ୍ୟା ପାଇଁ ଆଖିଦା ଦଳ ଗଠନ ହୋଇପାରିଛି । ପାଇଁ ବିବ୍ରାହିର ୨୯୯
ବର୍ଷ ପୂର୍ବ ଅବସରରେ ପାଇଁ ବାର ସହିଦମାନଙ୍କୁ ଝରଣକରି ନିଆରା ଜଙ୍ଗରେ
ବୃକ୍ଷରୋପଣ କରିଥିଲୁ । ବାଣପୁରର ମା' ଟିକିରେଇଙ୍କ ପାଠୀରେ ୨୯୯ ପ୍ରଦୀପ
ପ୍ରକୃତିକ କରାଯାଇଥିଲା । ବାହାର ରାଜ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଶାର ପାରମଣିକ ସମରକଳା
ପାଇଁ ଆଖିଦାକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ଏହି କଳାର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭିନ୍ନ
ପରିଚୟ ସ୍ଥିତି ହୋଇପାରିଛି । ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପାରିଦର୍ଶତା ପାଇଁ ବିଶେଷ କରି
ପ୍ରକୃତିବିଶ୍ୱ, ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଉପରୁ ସରପତ୍ର ରାଯି ଗୋଲଟ ମେତଳ,
ଏନ୍ଦ୍ରସାମ୍ବର ରାଜ୍ୟସ୍ବରାଯ ଗ୍ରେନ୍ଡ ସେଲ୍‌ସେବା ସମେତ ବିଭିନ୍ନ ସଂସ୍ଥାରୁ
ଶତାଧୂକ ପୁରସ୍କାର ମିଳିପାରିଛି ।

ସରିତାଙ୍କ ପ୍ରତେଷ୍ଟା: ସମାଜରେ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟ ଅବ୍ୱେଷଣରେ କେତେକ ପ୍ଲାନ ଘୂର୍ଣ୍ଣ କୁଳିଆଥାନ୍ତି । ମାତ୍ର ଅସହାୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ

ଗୋପୀନାଥ ସେ୦୧

ବିଜୟ କୁମାର ପଣ୍ଡା

ଗୋବିନ୍ଦ ସାହୁ

ଗୋପାଳ ବାରିକ

ସରିତା ପକ୍ଷନାୟକ

ଶୁନ୍ନତା ବେହେରା

ନିଜର ରୋଜଗାର ପାଇଁ ବସୁ ଥାବାର ଅୟୁଧିଥାର ସମ୍ବନ୍ଧାନ
ହୋଇଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ନିଜେ ରୋଜଗାର କରି କଷ୍ଟର ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ
ପାଇଁ କିନ୍ତୁ ରୋଜଗାରର ବାଟ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ଜଣେ ମହିଳା । ସେ
ହେଲେ ସୁଦରଗଢ଼ ଜିଲ୍ଲା କୁଆଂଶ୍ଚାରୁଷ୍ଣା କ୍ଲକ ନାଗରାବସ୍ଥର ସରିତା
ପଞ୍ଜାଯକ । ସେ କୁହନ୍ତି, ଗାଁର କେତେକ ନିରାଶ୍ରୀ ତଥା ଆର୍ଥିକ
ଅନନ୍ତନ ମହିଳାଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହିତ କରି କିନ୍ତୁ ରୋଜଗାର କରିବାର ଉଦ୍ୟମ
କରିଥିଲା । ପ୍ରଥମେ କାଗଜ ଦୁଇ ତିଆରି କରି ନିକଟସ୍ଥ କୁଆଂଶ୍ଚାରୁଷ୍ଣା
ବେଦବ୍ୟାସ, ଏପରିକି ରାଉରକେଲା ବଜାରରେ ବିକ୍ରିକରି ବେଶ
ଦୁଇ ପଇସା ରୋଜଗାର କରିପାରିଥିଲୁ । ସମୟକ୍ରମେ ଆଉ ପଛକୁ
ନ ଚାହିଁ ନିଜର ରୋଜଗାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅସ୍ରୀର ହୋଇପାରିଛୁ । ଏହି
ବସ୍ତିର ପ୍ରାୟ ମାତ୍ର ଜଣ ମହିଳା ଏକକୁଟ ହୋଇ ହଳଦୀଗୁଣ୍ଡ, ଜିରା
ପାଉଡ଼ର ଓ ଗରମ ମସଲା ଆଦି ସାମଗ୍ରୀ ତିଆରି କରି ପ୍ଲାନୀଯ
ବୀରମିତ୍ରପୂର ଅଞ୍ଚଳର ହାଟ ବଜାରରେ ବିକ୍ରି କରି ପରିବାର ଚଳାଇ
ପାରୁଛି । ଏଥିଯୋଗୁଁ ଅର୍ଥାତାକୁ ଅନେକ ମାତ୍ରାରେ ଦୂରେର ପାରିଛୁ ।
ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହାଧ୍ୱବା ଗରିବ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ମାଗଣାରେ
ବିଭିନ୍ନ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ତ୍ରେନିଂ ଦେବାର ପ୍ରେଷ୍ଟ୍ରେଷ୍ଣା ଜାରି
ରଖୁଥାଏ ।

ବିଜୟଙ୍କ ତ୍ୟାଗ: ଗାଁର ଲୋକମାନେ କିପରି ସୁପ୍ତ, ନିରାମୟ ଏବଂ
ସ୍ଵାବଳମ୍ବୀ ହୋଇ ଚଳିପାରିବେ; ଏପରିକି ନିଯୁକ୍ତ ଆଶାୟୀ ଶିକ୍ଷିତ
ୟୁବତୀ ଯୁବକ କିମ୍ବା ଗରିବ ମହିଳା ରୋଗବାରକ୍ଷଣ ହୋଇପାରିବେ,
ସେଥୁପାଇଁ ସେ ମାଗଣୀ ତ୍ରୈନିଂର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାଆନ୍ତି। ସେ
ହେଲେ ବିଜୟ କୁମାର ପତ୍ନୀ, ବହୁମୁଖୀ ପ୍ରତିଭାର ଅଧିକାରୀ । ପିତା
ବସନ୍ତ କୁମାର ପତ୍ନୀ ଓ ମାତା ବାସନ୍ତାଳତା ପଞ୍ଚାଙ୍କ ସୁଯୋଗ୍ୟ ଘୃତ ।
ଘର କଟକ ଜିଲ୍ଲା ନରସିଂହପୁର କୁଳ ନିରିଗଢ଼ ନରସିଂହପୁର
ଗ୍ରାମରେ । ସେ କୁହିତ, ଆମ ଅଞ୍ଚଳର ଅନେକ ଲୋକ କିନ୍ତୁ ଜୀବିତ
ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଗୋଗ୍ୟ ନିମନ୍ତେ
ଅର୍ତ୍ତାଗ୍ୟ ପ୍ରଗରଚେ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲି । ଉଚ୍ଚମୀ
ପାଉଣ୍ଡିଶ୍ଵର ସହଯୋଗରେ ଚମ୍ପେଶ୍ଵର ୦୧ରେ କିନ୍ତୁ ରୋଗାଙ୍କୁ
ପ୍ରତି ରବିବାର ମାଗଣାରେ ଚିକିତ୍ସା ସୁବିଧାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇପାରିଛି ।
ସେହିପରି ନିଯୁକ୍ତ ଆଶାୟୀ ଶିକ୍ଷିତ ଯୁବତୀ ଯୁବକଙ୍କ ପାଇଁ ଏକଳବ୍ୟ
ତ୍ରୈନିଂ କେନ୍ଦ୍ରରେ ମାଗଣାରେ ଶାରାରିକ ଦକ୍ଷତା ତ୍ରୈନିଂ ପାଇଁ
ସେନାବାହିନୀ, ପୋଲିସରେ ଚଳିଦରବର୍ଷ ଗାଁର ୧୩ଜଣ ନିଯୁକ୍ତ
ପାଇଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ଲ୍ଲାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳର ପ୍ରାୟ ୪୯୯ ଗରିବ ମହିଳା
ଓ ୪୯୯ ବେକାର ଯୁବତୀ ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ଚେଲାରି, ମୋବାଇଲ
ରିପେୟାରିଂ, ଡେଲିଟି ତ୍ରୈନିଂର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରତିବର୍ଷ
ଲ୍ଲାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳର ସ୍କୁଲ ଓ କଲେଜରୁ ଉଡ଼ିଏହି ହେଉଥିବା ମେଧାବୀ
ଲିଳାଙ୍କ ଉଦ୍‌ଘାତ ନିମନ୍ତେ ମେଧାବୀ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥାଏ ।
ମାଳକ୍ଷୀପାରେ ହୋଇଥିବା ବିଶ୍ୱ ଶାନ୍ତି ପଦମାତ୍ରାରେ ଭାରତରୁ
ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବା ସହ ବିଶ୍ୱ ଯୁବବାନ୍ତି ରାଷ୍ଟ୍ରଦୂତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମ୍ବନ୍ଧିତ
ହୋଇପାରିଛି । ତେବେ କିପରି ଗାଁର ସମୟବର୍ଗର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିକାଶ
ହୋଇପାରିବ, ସେଥୁପାଇଁ ପ୍ରଯୋଗ ଜାରି ରହିଛି ।

- ବନ୍ଦବିହାରୀ ବେହେରା

ଅନେକ ନାୟକ, ମହେସ୍ତ୍ର ସାହୁ, ଶୁଭେସ୍ତ୍ର କୁମାର ପଙ୍କନାୟକ

ଦାମୀ

ହେମାର ଆସେସରିଙ୍କ

କେଶ ବିନ୍ୟାସ
କରିବାକୁ ସବୁ ନାହାର ଭଲ
ପାଆନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତ
ସେମାନେ କେତେ ପ୍ରକାରର
କେଶ ସଜା ସାମଗ୍ରୀ ବ୍ୟବହାର
କରନ୍ତି ବଜାରରେ ବି ଚାହିଦା
ଅନୁସାରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର
ହେମାର ଆସେସରିଙ୍କ ଉପଲବ୍ଧ
ହୋଇଥାଏ ତେବେ ଏମିତି ବି
କିଛି ହେମାର ଆସେସରିଙ୍କ ଅଛି,
ଯାହାକୁ କେବଳ ଦେଖି ହେଲୁ
ସବୁଷ୍ଟ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବା କାରଣ
ସେବୁ ପୃଥିବୀର
ଦାମୀ ହେମାର ଆସେସରିଙ୍କ
ଭାବେ ପରିଚିତ...

ଲରେବ୍ରଗ୍ରାଫ୍‌ଜ୍ ହୀରାସଜ୍ଜିତ କେଶ— ୧୯୭୦ରେ
ଇଂଲିଶ କୁଏଲର ଲରେବ୍ରଗ୍ରାଫ୍ ‘ହେମାର ଆଶ୍ରମ କୁଏଲ’
ନାମରେ ଏକ କେଶ ବିନ୍ୟାସଶୈଳୀ
କରିଥିଲେ। ଯେଉଁରେ ଏକ ମିଲିଯନ ଡଲାରର
ହୀରା ଓ ଦାମୀ ରତ୍ନ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥିଲା। ଗହଣା
ନିମ୍ନାତା ଭାବେ ୩୦ ବର୍ଷ ଅତିବାହିତ କରିବା ଖୁସିରେ
ସେ ସେହି କେଶ ବିନ୍ୟାସକୁ ପୁନଃ ନୂନଶୈଳୀରେ
କରିଥିଲେ। ସେଥିରେ ୨୭ଟି ଦାମୀ ଗହଣା ଓ ବହୁ
ମୂଲ୍ୟର ହୀରା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା। ଏହି
କେଶ ବିନ୍ୟାସ ପାଇଁ ୪୦୦ ମିଲିଯନ ଡଲାର ଖର୍ଚ୍ଚ
ହୋଇଥିଲା। ଉଚ୍ଚ କେଶ ବିନ୍ୟାସ ପ୍ରାକ୍ତର ଶୋଷ
ରାଣୀ ମାରି ଆଶ୍ରେଇନେବ୍ରଙ୍କ କେଶ ବିନ୍ୟାସ ପରି
ହୋଇଥିଲା।

ହଳଦିଆ— ହୀରାର ହଳଦିଆ— ହୀରାରେ
ତିଆରି ଏହି ଚିଆରା ‘ଚିଆନୀ ଆଶ୍ର କୋ.’ ଦ୍ୱାରା
ଡିଜାଇନ ହୋଇଛି। ଏହା ଚିଆରା କମ୍ ବ୍ୟେକ୍ସଲେଟ୍
ଅଟେ। କାରଣ ଚିଆରାକୁ ତା'ର ପ୍ଲାଟିନମ୍ ବେସରୁ
ବାହାର କରିଦେଲେ ତାକୁ ବ୍ୟେକ୍ସଲେଟ୍ ଭାବେ
ପିଣ୍ଡିବୁ। କେଶର ଶୋଭା ବଜାଇବା ସହ ହାତକୁ
ସୁନ୍ଦର କରୁଥିବା ଏହି ଚିଆରା କିନ୍ତୁ କରିବାର ମୁସିଳୀ।
କାରଣ ଏହାର ମୂଲ୍ୟ ୨୮୪ ମିଲିଯନ ଡଲାର।
ଇମେରାଲ୍ ଓ ତାରମଣ ଚିଆରା— ୧୯୦୦
ମସିହାରେ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଇମେରାଲ୍ ଓ ହୀରାରେ
ତିଆରି ଏହି ଚିଆରା ଜର୍ମାନୀ ରାଜକୁମାର ରୁଇତୋ
ହେନକେଲ ଭାବେ ତୋମର୍ମାର୍କିଙ୍ ଡିଟାଇସ ପଦ୍ମା
କ୍ୟାଥେରିନ୍କୁ ଉପହାର ସ୍ଵରୂପ ମିଳିଥିଲା। ଏମିତି ବି
କୁହାଯାଏ ପ୍ରାକ୍ତର ସମ୍ମାନ ନେପାଳିଆନ ଦୂତାୟଙ୍କ
ପଦ୍ମା ହେଉଛନ୍ତି ଏହି ଚିଆରାର ପ୍ରକୃତ ମାଲିକାଣୀ।
ଏଥିରେ ୪୦୦ କ୍ୟାରେରୁ ୧୧୮ ମିଲିଶ୍ରେଷ୍ଠ
ପିଯର ଆକାର ଇମେରାଲ୍ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଛି।
ନିକଟରେ ଏହା ୧୨.୭ ମିଲିଯନ ଡଲାରରେ ନିଲାମା
ହୋଇଥିଲା। ଏହି ଚିଆରାକୁ ଯେ କେହି ବି
ଲଗାଇବେ ରାଜକୀୟ ଲୁକ୍ ପାଇବେ। ହେଲେ
ଏହାକୁ ପାଇବା ଏକ ସ୍ଵପ୍ନ।

ନାତାଳି କେ ତାରମଣସ ହେମାର
କମ୍-ଏହା ଏକ ହେମାର କମ୍।
ହେଲେ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରି କେଶର
ହୌଦ୍ୟ ବଜାଇବା ସଭିଙ୍କ ଭାଗ୍ୟରେ
ଛୁଟିବ ନାହିଁ। କାରଣ ଏହାର ମୂଲ୍ୟ

୧୦,୦୦,୦୦୦ ଡଲାର। ଇସ୍ଟାଇଲ, ଆପ୍ରିକା,
ରୁଷିଆରୁ ବୁନ୍ଦୁମୂଲ୍ୟ ରତ୍ନପଥର ସଂଗ୍ରହ କରି
ଡିଜାଇନର ନାତାଳି କେ. ତାରମଣସ ଏହାକୁ ତିଆରି
କରିଥିଲେ। ପୂର୍ବତା ପ୍ୟାଶନ ମନ୍ତ୍ରେ କିମୋରା ଲି
ସିମୋନସ ଓକ୍ଲାର ଉତସବରେ ରେଡ୍ କାର୍ପେର୍ସରେ
ଏହାକୁ ପିଣ୍ଡିବୁ।

ଆନା ଖୁବି ୧୮ କ୍ୟାରେରୁ ଗୋଲ୍ ତିଆରା-
କୁଏଲେରା ଡିଜାଇନ ଆନା ଖୁବାଙ୍କ ୧୮ କ୍ୟାରେରୁ
ସୁନ୍ଦର ତିଆରି ଏହି ଚିଆରା ମୁଣ୍ଡରେ ବେଶ ଭଲଭାବେ
ପିର ହୋଇଥାଏ। ଏହା ଏକ ସିମ୍ପଳ ଡିଜାଇନ ତିଆରା
କିନ୍ତୁ ବସ୍ତୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗେ। ଏହି ରିବନ୍ରେ
ବନ୍ଦାଯାଇଥିବା ଏହି ଚିଆରା ମୂଲ୍ୟ ୨୦,୪୦୦
ଡଲାର। ଖୁବାଙ୍କ ଡିଜାଇନ ମନ୍ତ୍ରେ ମଧ୍ୟ ପିଣ୍ଡିବୁ।

ଆନା ଖୁବି ୧୮ କ୍ୟାରେରୁ ଗୋଲ୍ ଲିଫ୍ ହେମାର
ପିନ୍— ଆନା ଖୁବାଙ୍କର ଏହା ଆଉ ଏକ ଡିଜାଇନ।
୧୮ କ୍ୟାରେରୁ ସୁନ୍ଦର ଏହି ପତ୍ର ଡିଜାଇନର
ହେମାରପିନ୍କୁ କେଶରେ ଲଗାଇଲେ ବେଶ
ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗିଥାଏ। ଏହାର ମୂଲ୍ୟ ହେଉଛି
୧୭,୨୦୦ ଡଲାର।

ଡୋଲ୍ ଆଶ୍ର ଗବାନା ଏମଲିଶ୍ରେ ଭେଲଭେର
ହେଡ଼ବ୍ୟାଣ୍— ପ୍ୟାଶନ ଜଗତରେ ଡୋଲ୍ ଆଶ୍ର
ଗବାନା ଏକ ପରିଚିତ ନାମ। ଏହି ବ୍ୟାଣ ପୋକା
ଡିଜାଇନ ପାଇଁ ବେଶ ପରିଚିତ। ତେବେ ୨୦୧୭
ରନଡ୍ରେଶ୍ ଶୋ’ରେ ଏହି ବ୍ୟାଣ ନୀମ୍ ସହିତ ପିଣ୍ଡିବୁ
ଓ ହେଡ଼ବ୍ୟାଣକୁ ଡିଜାଇନ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ।
ଏହି ଭେଲଭେର ହେଡ଼ବ୍ୟାଣ କ୍ରିସ୍ତାଲ, ଗୋଲ୍
ଚାର୍ମ ଓ ଲେସରେ ସଜିତ। ଏହାର ମୂଲ୍ୟ ୧୮୨୪
ଡଲାର।

ମିସ ରୁଷୀୟା ୨୦୧୦ କ୍ୟାରେନ୍— ୨୦୧୦ର
ମିସ ରୁଷୀୟା ଜରିନା ଆଶ୍ରେନଙ୍କୋ ସୁନ୍ଦର
ପ୍ରତିଯୋଗିତାର ସବୁରୁ ଦାମୀ କ୍ୟାରେନ୍ ପିନ୍କରାର
ସୁନ୍ଦର ପାଇଥିଲେ। ଯାହାର ମୂଲ୍ୟ ୧ ମିଲିଯନ
ଡଲାର। ଏହାକୁ କୁଏଲେରା ହାତସ କୁଏଲେରା
ଥୁଏଗର ତିଆରି କରିଛି। ଏହା ୭୪୦ କ୍ୟାରେରୁ
୨,୩୪୮୮ ହୀରା ଓ ୧୪୮ ମିଲିଯନ ଡଲାର ମୋଟି ଖର୍ଚ୍ଚ
ହେଉଛି। ସେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ କ୍ୟାରେନ୍ ଏତେ ପିଣ୍ଡିବୁ
ପାଇଥିଲୁବା ଯେ, ଆଶ୍ରେନଙ୍କୋ ଗ୍ଲାମର ଓ ବିଜ୍ୟ
ତା'ମଧ୍ୟରେ ହଜି ଯାଇଥିଲା।

ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସୁପରଷ୍ଟାର

ଛି ଶ୍ରଦ୍ଧାଗାନାଳ ସୁପରଷ୍ଟାର ବା ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସୁପରଷ୍ଟାର । ଅତିକମ୍ ବ୍ୟକ୍ତିଗତରେ ଏଇଲି ଏକ ମୁକୁଟ ପିଛିବାର ସଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି ସେ । ଏକ ପରିସଂଖ୍ୟାନ ଅନୁଯାୟୀ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଏମିତି ଜଣେ ଅଭିନେତ୍ରୀ ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ସର୍ବଧୂକ ଥର ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ପତ୍ରିକାମାନଙ୍କରେ ଉଥ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । ପୁଣି ଲକ୍ଷଣରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଫାଟୋର ତାନ୍ତନଳୋଡ଼ ତାଳିକା ସର୍ବଧୂକ । ଏହି ସବୁକୁ ଆଖ୍ଯ ଆଗରେ ରଖୁ ତାଙ୍କୁ ନୁହାଯାଉଛି ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସୁପରଷ୍ଟାର ବା ଲକ୍ଷଣଗାନାଳ ସୁପରଷ୍ଟାର । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ସୁନ୍ଦରୀ ଅଭିନେତ୍ରୀ ଏମା ଓଁରସନ୍ । ବିଶେଷକରି ‘ଦି କିନ୍କ୍ରିଜ୍’ ପିଲ୍ଲ ରିଲିଜ୍ ହେବା ପରେ ତାଙ୍କର ଚାହିଁଦା ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ପ୍ରତିକାରେ ଦୁଇ ପାଇଛି ।

୨୦୧୩ରେ ମୁକ୍ତିକାରୀ କରିଥିଲା ପିଲ୍ଲ ‘ଦି କିନ୍କ୍ରିଜ୍’ । ଏହା ଏକ ବ୍ୟଙ୍ଗାମ୍ବନ କ୍ରାଇମ ଡ୍ରାମା । କିନ୍ତୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କିଶୋର ଜଣେ ସୁନ୍ଦରୀ ସେଲିଭ୍ରିଟିକ ଘରୁ ଗୋରି କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ସୁନ୍ଦରୀ ସେଲିଭ୍ରିଟି ଭୂମିକାରେ ଅଭିନ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ସୁନ୍ଦରୀ ଏମା । ପିଲ୍ଲ ରିଲିଜ୍ ହେବା ପରେ ମୁଭି କ୍ରିକ୍କେଟମାନେ କହିଥୁଲେ ଯେ ଏହା ହେଉଛି ଏମାଙ୍କ ଜୀବନର ସବୁଠାରୁ ସଫଳ ପିଲ୍ଲ । ଏହି ପିଲ୍ଲ ହଁ ଏମାଙ୍କ ଜଣେ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ନାୟିକାରେ

ପରିଶତ କରିଦେଇଥିଲା ।

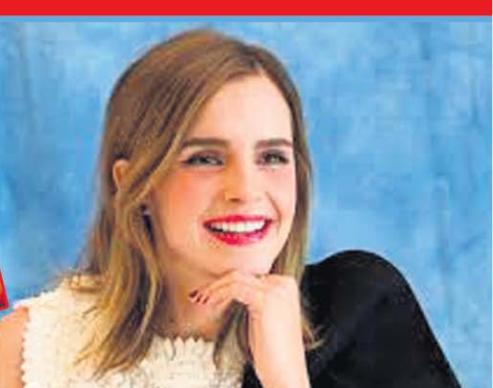
ହ୍ୟାରି ପୋଟର୍ଗ୍ରୁ ଆରମ୍ଭ : ଏମାଙ୍କୁ ହ୍ୟାରିପୋଟର୍ଗ୍ରୁ ନାୟିକା ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ତାଙ୍କର ପୁରାନାମ ଏମା ଚାର୍ଲୋର ଭୁବରେ ଖାରସନ । ପାରିସରେ ଜନ୍ମିବା ସେ ଏକାଧାରରେ ଜଣେ ମାତେଲ୍ ତଥା ଅଭିନେତ୍ରୀ । ସେ ୯ ବର୍ଷର ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଅଭିନ୍ୟ ଜଣନ୍ତି ଆସିଥିଲେ । ସେହି ପିଲ୍ଲ ଥିଲା ହ୍ୟାରି ପୋର୍ଟର୍ । ହ୍ୟାରି ପୋଟର୍ ସିରିଜ ହଁ ଏମାଙ୍କ ଜଣେ ଅଭିନେତ୍ରୀର ମାନ୍ୟତା ଦେଇଥିଲା । ହୁରିନ୍ତୁ ଗ୍ରାଂତିର ଭୂମିକାରେ ଅଭିନ୍ୟ କରି ସେ ସମସ୍ତକୁ ମନ ଜଣି ନେଇଥିଲେ ।

ମୂଳରୁ ଅଭିନ୍ୟ : ପିଲ୍ଲାଟି ବୈଲୁ ଏମାଙ୍କ ଭିତରେ ଅଭିନ୍ୟ କରିବାର ନିଶା ଭରପୁର ହୋଇ ରହିଥିଲା । ସୁଲବେ ଅନୁଷ୍ଠାତ ତ୍ରାମା ତଥା ଏକକ ଅଭିନ୍ୟରେ ସେ ଅଂଶଗ୍ରୁହଣ କରୁଥିଲେ ଓ ପ୍ରାଇଭେ ଜିବୁଥିଲେ । ହ୍ୟାରି ପୋଟର୍ ସିରିଜରେ ଅଭିନ୍ୟ କରି ସେ ହଲିଉଡ଼ରୁ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ । ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କରିଥିଲା ଏହା ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କରିଥିଲା । ବଢ଼ି ପରଦାରେ ନୁହେଁ ; ଏମା ଓଁରସନ୍ ଚେଲିଭ୍ରିଜନରେ ମଧ୍ୟ ବେଶ ସମାଜରାଳ ଭାବରେ ସନ୍ଧିଯ । ‘ଦି ଗେଲ୍ ଅଫ୍ ଚେସପିରେଚ୍’ ଥିଲା ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଚେଲ୍ ସିରିଜ । ଏହା ଥିଲା ଏକ ଆନିମେଟେ ପିଲ୍ଲ ।

ଜନ୍ମ ଓ ପରିବାର : ୧୯୯୦ ମସିହା ଏପ୍ରିଲ ୧୫ ତାରିଖରେ ପାରିସରେ ଜରିଥିଲେ । ଏକ ଓକିଲ ପରିବାରରେ ଏମା ଖାରସନ ଜନ୍ମଗ୍ରୁହଣ କରିଥିଲେ । ବାପାଙ୍କ ନାଁ କ୍ରିସ୍ ଖାରସନ ଏବଂ ମା’ଙ୍କ ନାମ ଜାକଲିନ୍ ଲୁସବେ । ହୁହେଁ ଆଜନ ବ୍ୟବସାୟ ସହିତ ଜଢିତ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଯେତେବେଳେ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ବାପାମା’ଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାହ ବିହେଦ ଘଟିଲା । ବାପା ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୁରେଇଗଲେ । ମା’ ଜାକଲିନ୍ କ୍ରିଟେନ୍ ଫେରି ଆସିଲେ । ପାରିସରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତ୍ରିତେନରେ

୭ ବର୍ଷରୁ ଅଭିନ୍ୟରେ ତାଲିମ : ସେ ୭ ବର୍ଷର ହୋଇଥିବା ବେଳେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ଯେ, ବଡ଼ ହୋଇ ସେ ଅଭିନେତ୍ରୀ ହେବେ । ଅଭିନ୍ୟକୁ ନାୟିକା କରିବେ । ସେଥୁଲାଗି ସେ ଏକ ନାଟ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ବିଧୁବନ୍ଦ ଭାବରେ ତାଲିମ ନେଇଲେ । କେବଳ ଅଭିନ୍ୟ ନୁହେଁ ; ଅଭିନ୍ୟ ସହିତ ଗାତ୍ର, ନାଟ୍ୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଭାଗରେ ତାଲିମ ନେଇଲେ । ୧୦ ବର୍ଷର ହେବା ବେଳକୁ ଏମା ସ୍କୁଲ ତଥା ଲ୍ୟାନ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିବା ନାଟ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇ ପାରିଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ହ୍ୟାରି ପୋଟର୍ ସିରିଜ ପାଇଁ ଜଣେ ସୁନ୍ଦରୀ କିଶୋରା ଅଭିନେତ୍ରୀଙ୍କୁ ଖୋଜା ଯାଉଥିଲା । ସେଥୁଲାଗି କଳାକାର ଚଯନ କରାଯାଉଥିଲା । ଏମା ଏହି ଜଳକାର ଚଯନ ପରିକାର ଉତ୍ତର୍ଷୀ ହୋଇଥିଲେ ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବନ : ୨୦୦୧ରେ ହ୍ୟାରି ପୋଟର୍ ସିରିଜର ପ୍ରଥମ ପିଲ୍ଲ ‘ଦି ପିଲୋସପରସ ଶ୍ଲୋମ’ର ଶୁଭମୁଦ୍ରି ହେଲା । ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ହଁ ଏହା ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଚହୁଳ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା । ସମାଲୋଚକମାନେ ପ୍ରଶଂସାରେ ଯେତେ ପିଲ୍ଲ ସହିତ ଏମା ଖାରସନ । ଏମାଙ୍କ ଅନ୍ୟ ପିଲ୍ଲ ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି ‘ଦି ଲାଇଜ ଦ ଏଣ୍’, ‘କଲୋନିଆ’ , ‘ବିମୁଟି ଆଣ୍ଟ ଦ ବିଷ୍ଟ’, ‘ଲିଟିଲ ଡ୍ରିମ୍ସାନ୍’ ଏବଂ ଆହୁରି ଅନେକ ।

ସ୍ଵାର୍ତ୍ତ ଫୋନ୍

-ଚିଉରଙ୍ଗନ ବାରିକ

ତୁ ଅଛି । ଭାବିଥିଲି ହୃଦୟରେ ବୁଲିଯିବି । କେଜାଣି କାହିଁକି ଆଜି ବେଶି ଘରକଥା ମନେପଡ଼ୁଛି, ଭାବିଲି ଘରକୁ ଯାଇ ବୁଲି ଆସିବି । ଘରକୁ ବାହାରିଲି ମନରେ ଅନେକ ଅଭିମାନ ଥାଏ ବୋଉ ବାପାଙ୍କ ପ୍ରତି । ଗାଡ଼ିରେ ବସିଲି, ଆହୁରି ଏମିତି ଅନେକ କିଛି ଭାବୁଆଏ । ଭାବୁ ଭାବୁ କେତେବେଳେ ଯାଇ ଗାଁମୁଣ୍ଡ ବରଗଛ ପାଖରେ ଗାଡ଼ି ଥିଏ ପହଞ୍ଚିଗଲିଛି । ଗାଁ ମାଟିର ବସ୍ତା ମୋ ମନ୍ଦିର ଖୁବ ଆମଦିତ କରୁଥିଲା । ହେଲେ ବୋଉ ବାପାଙ୍କ ପ୍ରତି ଥିବା ଅଭିମାନ ମୋ ମନରେ ଖୁସି ଦେଇପାରୁ ନ ଥିଲା । ସିଧା ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଲି ଘରେ । ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବୋଉ ମତେ ଦେଖୁ କାହିଁପକାଇ କୋଳେଇ ନେଲା । ଆଉ ତା' କାନିରେ ମୁହଁ ପୋଛିଦେଇ କହିଲା, ମୋ ବାପାର ମୁହଁଣ୍ଡ ଖରାରେ ଶୁଣ୍ଟ କଳାକାଠ ପଡ଼ିଗଲାଣି । ଗଲୁ ଗଲୁ ମୁହଁ ହାତ ଧୋଇପକା, ତେ ପାଇ ଖାଇବା ବାବୁଛି । ମୁଁ ପଚାରିଲି ବୋଉ ! ବାପା କାହାନ୍ତି । ବୋଉ କହିଲା, ସେ ଦୋକାନରୁ ଆସିନାହାନ୍ତି । ଏତେ ମୁଣ୍ଡପଟା ଖରା ହେଉଛି ବାହାରକୁ ବାହାରି ହେଉଛି, ହେଲେ ବାପା ଏତେ ବେଳେ ଯାଏ ଦୋକାନରେ କଣ୍ଠ କରୁଛନ୍ତି । ବୋଉ କହିଲା, ଆଜି ରବିବାରଟା, ବଜାର ବାରି ରହିଯାଇଛନ୍ତି । ଠିକ୍ ଅଛି ବାପା ଆସନ୍ତୁ ମିଶିକରି ଆମୋ ଖାଇବା । କିଛି ସମୟ ପରେ ବାପା ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ ଆଉ ମୋତେ ଦେଖୁ ବିନା ଶରରେ କିଛି ନ କହି ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଲୁହ ଭରା ଆଖି ସବୁକିଛି କହିପକାଉଥିଲା । ମୋ ଆଖି ମଧ୍ୟ ଲୁହରେ ଛଳ ଛଳ ହେଇଗଲା । ମିଶିକରି ଖାଇଲୁ । ବୋଉ କହିଲା, ବରୁନ୍ ରାତିରେ ହୁ କଣ ଖାଇବୁ କହ ତେ ପାଇଁ ବନେଇଦେବି । ମୁଁ ତିକେ ରାଗିଯାଇ କହିଲି, ବିଷ ଅଛି । ବିଷ ତିକେ ଦେଇ ଦେବୁ, ମୁଁ ଖାଇ ଦେବି । ହୋତାର ବାପା ବୋଉ ମୋ ମୁହଁକୁ ଅନାଇ କିଛି ବୁଝିପାରିଲେନି । ବୋଉ ପଚାରିଲା, ଆରେ ଧନ ! ଏମିତି କଣ କହୁଛୁ, କଣ ହେବାର ତୋର, ତୁ କହିଲେ ସିନା ମୁଁ ଜାଣିବି । ମୁଁ ସାଙ୍ଗମାନେ କେ କେ ତଳ ତଳ ଗ । ହିଁ

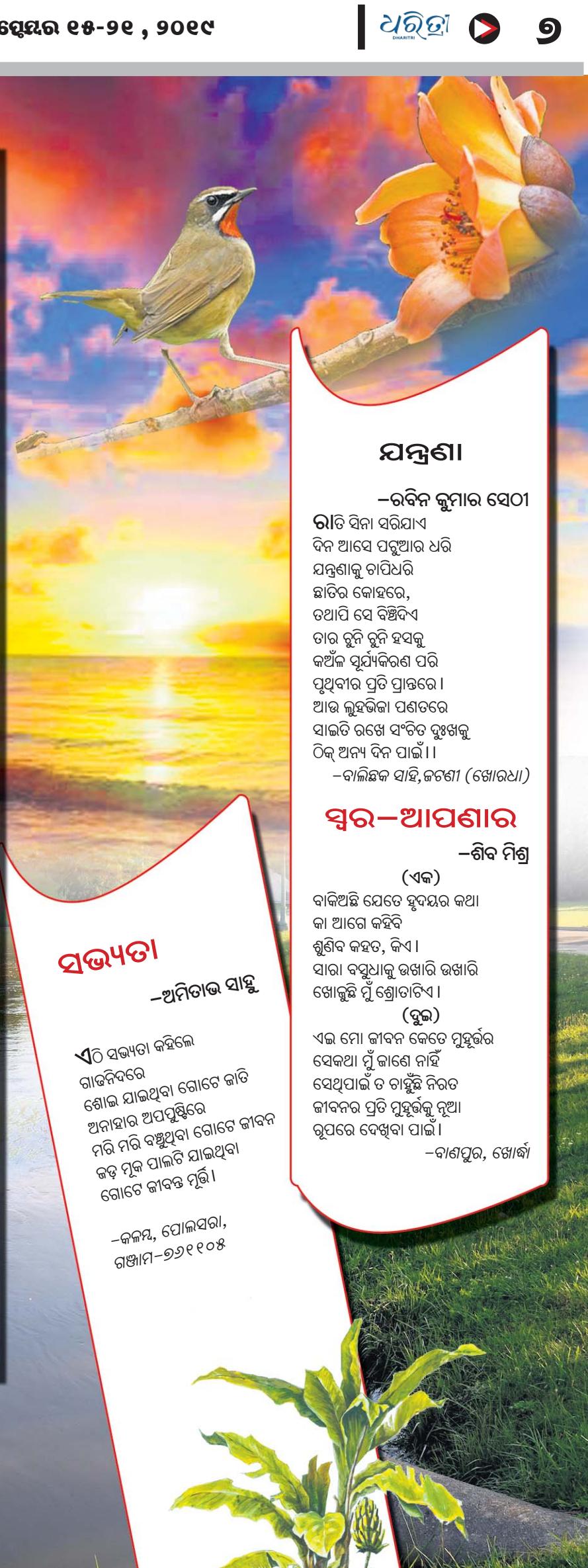
-କଟକ, ଓଡ଼ିଶା

-ଚିଉରଙ୍ଗନ ବାରିକ

ଚଲାଉଛନ୍ତି, କେତେ ଭଲ ଭଲ ଦାମୀ ଦାମୀ ମୋବାଇଲ ଧରୁଛନ୍ତି, ଆଉ ତୁମେ ମତେ କଣ୍ଠ ଦେଇଛ, ସେ ସବୁ ତ ସବୁ ମୋ ପାଇଁ । ଏମିତି ଜୀବନ ଜିଜ୍ଞାସାକୁ ଜାଣ୍ଟା ନାହିଁ ଯେଉଁଠି ନିଜର ଜାଣ୍ଟା ପୂରଣ ଖୁବିନି । ବାପା ହୋତାର କିଛି ନ କହି ଖାଇବା ପାଖରୁ ଉଠିଗଲେ । ମୋ କଥା ସରି ନ ଥାଏ । ମୁଁ କହିଲି, ସାମାନ୍ୟ ସ୍ଵାର୍ତ୍ତ ଫୋନ୍ ଗୋଟିଏ ଦେଇପାରୁନ । ତା' ପରଦିନ ସକାଳୁ ହସ୍ତେଲ ଯିବାକୁ ବାହାରିଲି । ବୋଉ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତୁଡ଼ା, ଲୁଣ ଆଉ ତଥାରେ ଯାହା ତନି ଥିଲା ସବୁ ଅଜାହିଦେଲା । କହିଲା, ବାପାରେ ତିକେ ଖାଇବେ କେତେବେଳେ ହେବ ପହଞ୍ଚୁ ପହଞ୍ଚୁ । ସେ ଯାହା ହେଉ ତିକେ ଖାଇଦେଲ ବାହାରିପାଇଲି । ଗାଁ ଛଳ ମୁଣ୍ଡକୁ ଗାଡ଼ି ଆସିବା ବେଳକୁ ହୋତାର ମନେପଡ଼ିଗଲା ହସ୍ତେଲ ରୂପର ଚାବିବା ଛାଡ଼ିଦେଇଛି । ଘରକୁ ଫେରିଲି ଚାବି ଆଣିବା ପାଇଁ । ଘରର ଦୁଆର ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବା ମାତ୍ରେ ଶୁଣିଲି ବାପାଙ୍କ କାହିଁବାର ଶବ୍ଦ । ଘର ଭିତରକୁ ନ ପଶି ସେଇତି ରହିଗଲି । ଆଗରୁ କେବେ ବାପାଙ୍କ କାହିଁବାର ଶୁଣିନି । ବାପା କାହିଁ କାହିଁ ବୋଉକୁ କହୁଆନ୍ତି, ଧକ ମୋ ବାପା ପଣିଆ । ଧକ ମୁଁକିଛି କରିପାରିଲିନି ମୋ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ । କିଛି ବି ଆଭାବ ପୂରଣ କରିପାରିଲିନି, କିଛି ବି ରଖି ପାରିଲିନି କହି ଭୋ ଭୋ ହେଲ କାହୁଆନ୍ତି । ବୋଉ ମଧ୍ୟ କାହିଁ କାହିଁ ଶୁଣ୍ଟରୁଥାଏ । କାହିଁବା ବଦ କରିପାରିଲା ଏବେ ଏବେ ଘର ବାହାରିଛି, ଭଲରେ ଭଲରେ ପହଞ୍ଚିଯାଉ । ବାପା କହୁଆନ୍ତି, ଠିକ୍ ଅଛି ଏଇ ମାସଠାରୁ ମୋ ଭରା ପଇସା ଜମାଇ ରଖିବି ଆଉ ତାଇବେଟିଥେ ମେଡିସିନ ମୁଁଆଣିନ୍ହିଁ ସେ ଚଙ୍ଗା ଅଛି, ନେଇଯାଅ ମିଶେଇଲି ନେଇ ଆସିବ । କବାଟ ସେପନ୍ତୁ ଏ କଥା ଶୁଣି ହୋତାର ମୋ ପାଦ ତଳୁ ମାଟି ଖରିଗଲା ପରି ଲାଗିଲା । ବାପା ବୋଉକ ଉପରେ ଯେଉଁ ଅଭିମାନର କୋହ ଥିଲା ହୋତାର ଲୁହ ହୋଇ ଆଖି ବାରେ ବେହିଗଲା । ଧତ କରି କବାଟ ବୋଉକ ମଞ୍ଚରେ ଶୋଇପଡ଼ି ଭୋ ଭୋ ହେଲ କାହିଁ ପକାଇ କହିଲି, ମୋତେ କ୍ଷମା କରି ଦିଆ । ମୋର ଏ ସବୁ କିଛି ଦରକାର ନାହିଁ, କେବଳ ତମେ ଦରକାର । କେବଳ ତମେ । ବାପା ତାଙ୍କ କୋହଭରା ଛାଡ଼ିରେ ତାପିଧରି କହିଲେ, ବାଇଆଗ କାହୁଛୁ କାହୁକ । ମୁଁ ଅଛି ତେ ବାପା ଅଛି । ମୁଣ୍ଡକୁ ଚିକେ ଆଉଁସେ ଦେଇ କହିଲେ, "ମୂଳ ଲାଗି ଆରେ ମୂଳିଆ ଦିନେ ପାଇବୁ ମନ୍ଦିରି ।"

-କଟକ, ଓଡ଼ିଶା

ସନ୍ଦର୍ଭ

-ରବିନ କୁମାର ସେ୦୧

ରାତି ସିନା ସରିଯାଏ
ଦିନ ଆସେ ପରୁଆର ଧରି
ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ ଚାପିଧରି
ଛାତିର କୋହରେ,
ତଥାପି ସେ ବିଷଦିଏ
ତାର ବୁନି ବୁନି ହସକୁ
କଥ୍ରାନ୍ ମୁୟକିରଣ ପରି
ପୃଥବୀର ପ୍ରତି ପ୍ରାତରେ ।
ଆଉ ଲୁହଭିଜା ପଶତରେ
ସାଇତି ରଖେ ସଂଚିତ ଦୁଃଖକୁ
ଠିକ୍ ଅନ୍ୟ ଦିନ ପାଇଁ ।

-ବାଲିଛକ ସାହି, ଜଣା (ଖୋରଧା)

ସ୍ଵର-ଆପଣାର

-ଶିବ ମିଶ୍ର

(ଏକ)

ବାକିଅଛି ଯେତେ ହୃଦୟର କଥା
କା ଆମେ କହିବି
ଶୁଣିବ କହତ, କିମ୍ବା
ସାବା ବସ୍ତୁଧାରୁ ଉଖାରି ଉଖାରି
ଖୋଜୁଛି ମୁଁ ଶ୍ରୋତାଟିଏ ।

(ଦ୍ୱୀପ)

ଏଇ ମୋ ଜୀବନ କେତେ ମୁହଁର୍ତ୍ତର
ସେକଥା ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ
ସେଥିପାଇ ତ ଚାହୁଁଛି ନିରତ
ଜୀବନର ପ୍ରତି ମୁହଁର୍ତ୍ତର ନେଥା
ରୂପରେ ଦେଖିବା ପାଇଁ ।

-ବାଶୁର, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

ସଭ୍ୟତା

-ଅମିତାଭ ସାହୁ

ଏଠ ସଭ୍ୟତା କହିଲେ
ଗାତ୍ରିଦରେ
ଶୋଇ ଯାଇଥିବା ଗୋଟେ ଜାତି
ଅନହାର ଅପସ୍ତରିରେ
ମରି ମରି ବଞ୍ଚିଥିବା ଗୋଟେ ଜୀବନ
ଜଡ଼ ମୁକ୍ତ ପାଲିଟି ଯାଇଥିବା
ଗୋଟେ ଜୀବନ ମୁର୍ତ୍ତି ।

-କଳ୍ପନା, ପୋଲେସରା,
ମଞ୍ଜାମ-୨୭୧୧୦୪

ପ୍ରାଚୀକୃତ ଆଗ୍ରହ

ପ୍ର ମର ଆରମ୍ଭ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପରିଷ୍କାରିତା
ହୋଇଥାଏ । ସୁଜଳଶ ସୁନ୍ଦରୀ ପ୍ରଥମେ
ଜଣେ ଗାୟକର ଗୀତରେ ପ୍ରଭାବିତ ହୁଅଛି । ଗୀତରେ
ମୁହଁଙ୍କୁ ଏତେ ଆହୁରିତ କରେ ଯେ, ଗାୟକଙ୍କୁ ମନେ
ମନେ ଭଲ ପାଇ ବସନ୍ତ । ହେଲେ ସେମାନଙ୍କର
ମନର ନାୟକଙ୍କୁ ପାଇବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବେଶ
କରିବାକୁ ପଡ଼େ । ହେଲେ ତାହାକୁ ସ୍ଵାମନା
କରି ସେମାନେ ଆଗାନ୍ତି । ଏଭଳି ପ୍ରେମର ଶେଷ
କିପରି ହୁଏ ? ଗାତ୍ରକୁ ନିଜ ଜାବନର ଅନ୍ୟତମେ ଅଞ୍ଜ
ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଏହି ମୁକ୍ତକ ପ୍ରେମରେ
ପଢ଼ିବା ପରେ ଗୀତ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ବ ଦିଅନ୍ତି କି ?
ଏସବୁ ପ୍ରଶ୍ନର ଉଭରକୁ ନେଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି ଚିନ୍-
ଏଜ ଲଭ୍ୟ ଥ୍ରେ ଭିତ୍ତିକ ଓଡ଼ିଆ ଚଳିଦି, ‘ତୁ କହିଦେ

ଆଜି ଲଭ୍ୟ' । ବି.ଏ.ମ. ପ୍ରତକ୍ଷବ୍ଦ ବ୍ୟାନରରେ ଏହି
ଯିନେମାର ପ୍ରଯୋଜନା କରିଛନ୍ତି ବିଜ୍ଞାନ ମହାପାତ୍ର
ଏବଂ ପ୍ରଭାତ କୁମାର ମହାପାତ୍ର । ତିତ୍ରନାଟ୍ୟ
ସଂଲାପ ଚନ୍ଦନା କରିବା ସବୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ପରି ଗୁଡ଼ି
ଦାୟିତ୍ୱ ପୁଲାଙ୍ଗନ୍ତି ସତ୍ୟପ୍ରତ ନାୟକ । ତିତ୍ରନାଟ୍ୟ
ସ୍ଵର ସଂଯୋଜନ-ପୁର୍ଣ୍ଣ, ନରସ ଏବଂ ସାରୋଜନା
ସ୍ଵର ସଂଯୋଜନରେ ସଂଯୋଜିତ ଗାତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ
କଣ୍ଠାନାନ କରିଛନ୍ତି ହୃଦୟାନ ସାରାର, ବିଶ୍ୱମୋହନ
କବି, ସତ୍ୟଜିତ, ଅନନ୍ତା, ଅମ୍ବିତା, ଭାରତୀ ପଦ୍ମ
ଏବଂ ଅନ୍ତିମ ନାୟକ । ପିନ୍ଧିର ବିନିମୟ ଭୂମିକାରେ
ରାକେଶ, ଦିବ୍ୟା, ସନନ୍ଦିତା, ମିହିର ଦାସ
ପୃଥ୍ଵୀରାଜ, ନମ୍ରତା ଦାଶ, ପ୍ରଞ୍ଜଳୀ, ଜୀବନ ପଣ୍ଡିତ
ସନ୍ତୋଷ ନାୟକ ଅଭିନନ୍ଦ କରିଛନ୍ତି ।

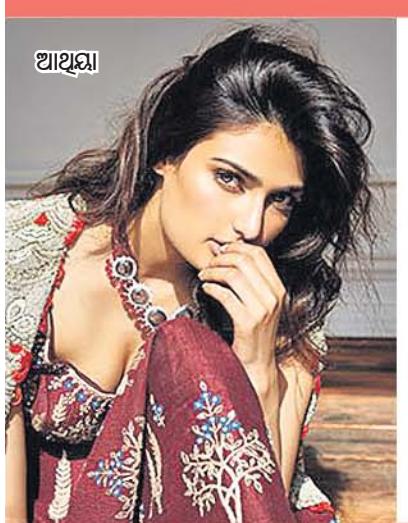

ଯକେଶ- ଦିବ୍ୟା

ତ୍ୟାଗି ଅପେକ୍ଷା କରିବ

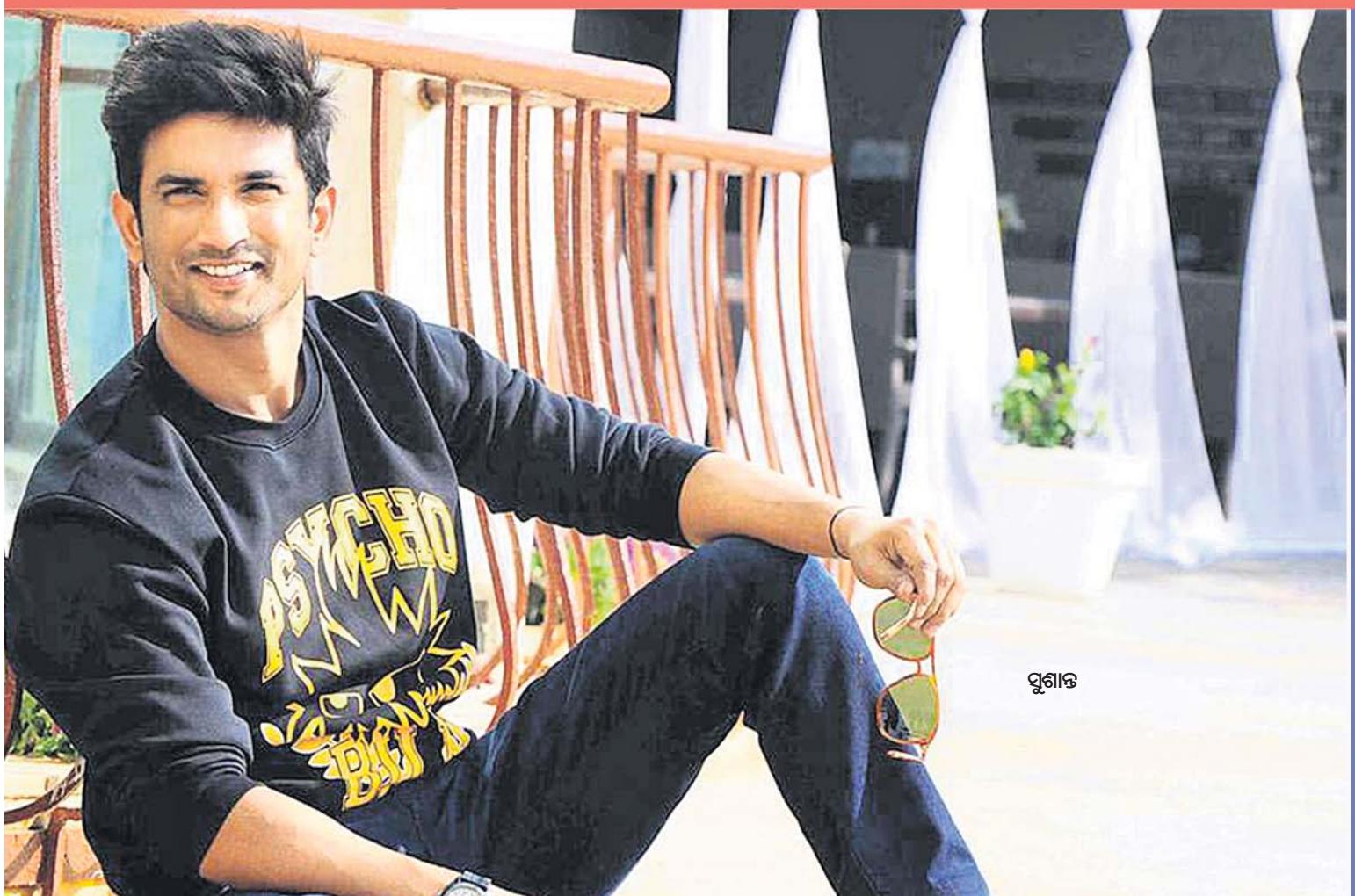
ବିଲିଭିଡ଼ରେ ଏହି ସ୍ଥାର କିମ୍ବା ଏଣ୍ଟି କରିଥିଲେ ୨୦୧୪ରେ । ତାଙ୍କୁ 'ହିରୋ' । ତା'ପରେ ବିଷାଯ୍ୟ ସିନେମା ପାଇବାକୁ ତାଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ପ୍ରଥମ ସିନେମା ପରେ ସେ 'ମୁଖ୍ୟ ନିଃସ୍ଵାବଜାଦେ' (ଏଥରେ ଏକ ଗାତରେ ଅତିଥି କଳାକାର)ରେ କରିବାରିଛନ୍ତି । ହେଲେ ଭାଗ୍ୟଦେବୀ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇ କାରଣ ଏହି ଡିମୋରି ଫିଲ୍ମ ବକ୍ତ୍ବ ଅପିସରେ ଫ୍ଲ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା । ଏ ଅଭିନୟନ କଥାରେ ମୋଟିଚେତାର ଚକମାରୁ' ବିଳିଜ ଅପେକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକ ଏହି ଅଭିନୟନ୍ତା ଜଣକ ହେଲେ ସୁମାଲ ସେଙ୍ଗାଙ୍କ ଛିଆ ଆଥୟ ନିଜର ବଲିଭିଡ଼ କ୍ୟାମିଶ୍ରରକୁ ନେଇ ସେ ବେଶ ଆଶାବାଦୀ । ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ

କଳିତ୍ରାଟି ତାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଭଲ ଅପର ମିଳିବ ବୋଲି ଆଶା ରଖୁଛି ସେ । ଏ ବିଷୟରେ ଆଥ୍ୟା କହନ୍ତି, ‘ଏକଥା ସତ ଯେ ମୋର ପ୍ରଥମ କେତୋଟି ସିନେମା ଫ୍ଲାପ ହୋଇଛି । ଏହାର ଅର୍ଥ ମୁହଁ ଯେ, ମୁଁ ପିଲ୍ଲ ସାଇନ୍ କରିବା ଛାଡ଼ି ଦେଇଛି । ଏବେ ଦେଖାଗାହୀ ସାଇନ୍ କରୁଛି । ଭଲ କାହାଣୀ, ଭୂମିକାକୁ ଗୁରୁତ୍ବ ଦେଉଛି । ଲତି ମଧ୍ୟରେ ପାଖାପାଖି ୪-୪ଟି ଅପର ହାତଭତା କରିଛି, କାରଣ ସେହି ପିଲ୍ଲଗୁଡ଼ିକର କାହାଣୀ ମୋତେ ଆଦୋ ପ୍ରାବାଦିତ କରିପାରି ନ ଥିଲା । ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ଦିନେ ମା ଦିନେ ମୋତେ ଭଲ ଅପର ମିଳିବ ଏବଂ ମୁଁ ମୋର ଅଭିନୟ ଦକ୍ଷତା ଦେଖାଇପାରିବି ।’ ତେବେ ଆଥ୍ୟାଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଶୁଭ ଦିନ କେବେ ଆସୁଛି କାହା ଦେଖିବାକୁ ବାକି ରହିଲା ।

ବର୍ଷ ସାହିତ୍ୟକୁ ଡରତର

ଶୀତ ସିଂ ରାଜପୁତ ଏବେ କେମିଟି
ଯୁଦ୍ଧର ସଂସାର କରିବେ ସେ ନେଇ
କେତେ ଉଚ୍ଛବ ତାହା ତାଙ୍କ କଥାବାର୍ତ୍ତାରୁ
ଜଣାପଦିଆଉଛି । ଦେଖୁନାହାନ୍ତି ସେ
ଏବେ କେମିଟି ଖୁସିରେ ଉଚ୍ଛବିଲୁଛନ୍ତି ।
କାରଣ କ'ଣ ଜାଣନ୍ତି ? ଏବେ ତାଙ୍କର
ଅଭିନେତ୍ରୀ ରିଯା କନ୍ଦବର୍ଷାଙ୍କ ସହ ଫୁଲ
ଦମରେ ଲାଲୁ ଲାଲୁ ଗଲିଛି । ଅବଶ୍ୟ
ଏହି କଥାକୁ ସେ ପରାମରଶେ ସ୍ଵାକାର
କରିଛନ୍ତି । ସେପଟେ 'ହାତକୁ ଦି' ହାତ
ହେବାକୁ ସେ ଘାନ୍ମି କରିସାରିଲେଣି
ବୋଲି ଶୁଣିବାକୁ ମିଳୁଛି । ଏ ସର୍କରେ
ସୁଶାନ୍ତ କହନ୍ତି, 'ବାହା ଓ ନିଶ୍ଚଯ ହେବି ।
ସେହି ଶୁଭ ସମୟ ପ୍ରାୟ ଆସିଗଲାଣି ।
ହେଲେ ମୁଁ କେବେ ମ୍ୟାରେଇ କରିବି
ତାହା ପ୍ରିଯ କରିନାହିଁ । ଡେବ ପିତ୍ର
ହେଲେ ସମସ୍ତେ ବଳେ ଜାଣିପାରିବେ ।'
ଦେଖାଯାଉ, ସୁଶାନ୍ତ କେବେ ହାତକୁ ଦି'
ହାତ ହେଉଛନ୍ତି ।

४८

କ୍ଷେତ୍ରାନ୍ତ ଚାପସୀ

ତା ପାସୀ ପାନୁଙ୍କର ଚିତ୍ତା ଚିକେ ବଡ଼ ଯାଇଛି । କାରଣ 'ପୁଲକ' ପରେ ଅନୁଭବ ସିନ୍ଧାଙ୍କ ଫିଲ୍ମରେ ଏଥେ ମୁଣି ଥରେ ଅଭିନଯ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଏହାର ଟାଇଟଲେ ରହିଛି 'ଆସୁତ୍ତ' । ଏହି ଅଫର ପାଇବା ପରେ ତାପାସୀ ଏତେ ଖୁସି ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଅନୁଭବଙ୍କ ସହ ନିଜ ଫଣୋକୁ ଘୋଷିଆଲ ମିତିଆରେ ଶୋଯାଇ କରି ତାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବାକୁ ଭୁଲି ନାହାନ୍ତି । ଏ ନେଇ ତାପାସୀ କୁହାନ୍ତି, 'ମୁଁ କେବେ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରୁଣି ଯେ, 'ପୁଲକ' ପରେ ଅନୁଭବ ତାଙ୍କର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସିନେମାରେ ମୋତେ ନେବେ । ମୋ ଉପରେ ସେ ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱାସ ରଖୁଛନ୍ତି ତାହା ନିଶ୍ଚଯ ପୂରଣ କରିବି ।' ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଅନୁଭବଙ୍କର ଶୁଭ ସଂଖ୍ୟା ହେଲା ୧୧ ଏବଂ ଏହି ନିମରଗେ ସଫଳତା ମିଳିବାର ଆଶା ଅନୁକ ଥାଏ ବୋଲି ସେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି । 'ଥୁପୁତ୍ତ' ହେଉଛି ତାଙ୍କର ୧୧ତମ ଚଳକିତ୍ର, ତେଣୁ ଏହି ଫିଲ୍ମଟି ବକ୍ଷ ଅପିଥରେ ଭଲ ବିଜନେସ କରିବ ବୋଲି ସେ ଆଶା ରଖିଛନ୍ତି ।

ତାପ୍ତ

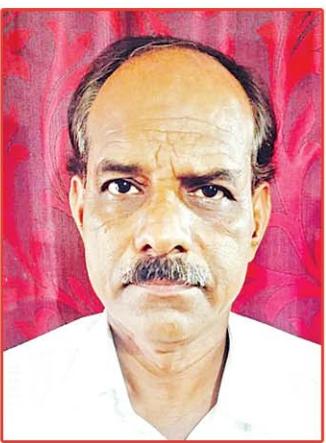

ଏକଣ୍ଠ ପୁରୁଷାରେ ଜ୍ୟାତ୍ମିକ

ଲମାନ ଖୀ ଓରପ ସକ୍ଷୁ ମିଆଁ ଏବଂ କ୍ୟାଟ୍ରିନା କେଇଥା
ଅଧିକାଶ ସମୟରେ ଚର୍ଚାର କେନ୍ଦ୍ର ବିଦ୍ୟୁ ସାଜିଥାଆନ୍ତି ।
ପରି କି ଦୁହେଁ ସତସତିକା ଘର ସଂସାର କରିବେ ବୋଲି
ଲୋଚନା ଚାଲିଛି । ଠିକ୍ ଏହି ସମୟରେ କ୍ୟାଟ୍ରିନା ବେଳ
ଦମ୍ଭ ତାର ମାରିଛନ୍ତି । ନିକଟରେ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସେ
ଲୁଣ୍ଠନ୍ତୁ ଏମିତି ପ୍ରଶଂସା କଲେ ଯେ ସେଠାରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଯେଣ୍ଟି ତାହା ଶୁଣି ଆଶ୍ୱର୍ୟ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ‘ବଳିଦ୍ଵରେ
ଯତେ ଶାର ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସଲମାନଙ୍କ ସହ
କିଂକି କରିବାର ମଜା ନିଆରା । କାରଣ ତାଙ୍କର ଅଭିନୟ

ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର

ଶିକ୍ଷାବିଭ୍ର ତଥା ସାମାଜିକ କର୍ମୀ
ସ୍ଵାଧୀନ ଶେଖର ଷଢ଼ଙ୍ଗ ନିଜ
ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର ସମ୍ପର୍କରେ
ଯାହା କୁହନ୍ତି...

ଛାତ୍ରୀଛାତ୍ରଙ୍କ ବହିକିଶାରେ ପ୍ରଥମ ଦରମା ଟଙ୍କା ଟଙ୍କ ହୋଇଥିଲା

ଏହା ସଦର ୪୭ ମୌଜା ଅନ୍ତର୍ଗତ
ଏରାଶ ଗାଁରେ ମୋ ଜନ୍ମାଇଲା ବେଶ୍ବକାର
ଉଚ୍ଚବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ୧୯୭୭ରେ ଏକାଦଶ
ପାୟ କରିବା ପରେ କେବେବେଳେ
କଲେଜରେ ଆଇଁ. ଓ ରେଡେମ୍ବାରେ
ବି.ଏ. ପଢ଼ିଥିଲା ବି.ଏ. ପଢ଼ିବା ସମୟରେ
ମୁଁ ଏନ୍ଦ୍ରସଂସ୍କରଣ (ଜାତୀୟ ସେବା ସଂସ୍ଥା)ର
ଜଣେ ଭଲ୍ଲୁଖିଯର ଥିଲା । ତା'ପରେ
ବାଣୀବିହାରରେ ରାଜନୀତି ବିଜ୍ଞାନରେ ପି.ଜି.
କଲି । ଅଧାପନା କ୍ଷେତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ
ଛାତ୍ର ଥିବାରୁ ପି.ଜି. ପଢ଼ା ପରେ ମଧୁସୁଦନ
ଲ' କଲେଜରେ ଏଲ୍‌ଏଲ୍‌ବି କରିବା ସହିତ
୪୭ ମୌଜା ନିକଟରେ ନୂଆ କରି ଖୋଲିଥିବା
ସୁଦର୍ଶନ କଲେଜରେ ଅଧାପନ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା । ଏହା ହେଉଛି
୧୯୮୪ ମସିହାର କଥା । ସେତେବେଳେ
ଏହି କଲେଜଟି ମଧ୍ୟମିକାମେଣ୍ଟ ବାଟା
ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିଲା । ତା'ଛାତ୍ର ନୂଆ କରି
ଖୋଲିଥିବାରୁ ଦରମା ବି ମିଳୁ ନ ଥିଲା । ପ୍ରାୟ
୪/୪ ବର୍ଷ ବିନା ପାରିଶ୍ରମକରେ ଅଧାପନା
କରିବା ପରେ ମଧ୍ୟମିକାମେଣ୍ଟ ତରଫରୁ
ମୋତେ ପ୍ରଥମ କରି ହେବାରେ ଟଙ୍କା ଦରମା
ମିଳିଲା । ବାପାମା'ଙ୍କ ଫଟି ସତାନ ମଧ୍ୟରୁ ମୁଁ
ଥିଲି ୨ୟ ସତାନ । ତା'ଛାତ୍ର ବାପା ଫରେଷ୍ଟ
ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ତାକିରି କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ
ଘରେ ମୋ ଦରମାର କୋଣସି ଆବଶ୍ୟକତା
ନ ଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ମୋ ଦରମା
ଟଙ୍କାକୁ ଗରିବ ଛାତ୍ରୀଛାତ୍ରଙ୍କ ବହିକିଶାରେ
ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥିଲା । ଏହି ଧାରା ମୋର ସେହି
ଗୋଟିଏ ମାସ ଦରମାରେ ସାମିତ ରହିଲା,
ପ୍ରାୟ ସବୁବେଳେ ଚାଲିଲା । କହିବାକୁ ଗଲେ
ଟଙ୍କା ପଇସା ପ୍ରତି ମୋର ଦୁର୍ବଳତା କେବେ
ନ ଥିଲା କି ଏବେ ବି ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ
କୋଣସି ଗରିବ ପିଲାଟିନ୍ ବିହିତା କିମ୍ବି ନ
ପାରିବା କିମ୍ବା ପରାକ୍ରାନ୍ ଫିନ୍ ଦେଇ ପାରିବାର
ଦେଖେ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ମୋ ସାଧ ମତେ
ତାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ ।
ସେହିପରି କେଉଁ ଛାତ୍ରୀଛାତ୍ରଙ୍କର ତପଳ ନ
ଥିଲେ ନୂଆ । ତପଳ କିରିଦିବି, ପାଠ ଠିକରେ
ବୁଝି ପାରୁ ନ ଥିଲେ ପିଲାଟିନ୍ ଏକ୍ଷ୍ୱାର୍ଥ କୁଣ୍ଡ
କରି ସେମାନଙ୍କୁ ସହଜ ଭାବେ ଦୁଖିଲାକରାନ୍
ଚେଷ୍ଟା କରେ । ଅନ୍ୟପଣେ ଗରିବ ମେଧାବା
ପିଲାଟିନ୍ ଅଗ୍ରାଧକାର ଭିତରେ ଶିକ୍ଷାବାନ
କରି ସମାଜରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଇବାକୁ ମୁଁ
ପ୍ରାଣପଣେ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାଏ । ଏହିପରି
ଭାବେ ଅଧାପନା କରିବା ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ
୧୯୭୭ରେ ଏନ୍ଦ୍ରସଂସ୍କରଣ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ
ଅନ୍ୟପଣେ ଭାବେ ଦ୍ୱାରା ତୁଳାକରା ଆରମ୍ଭ
କଲି । ଯଦ୍ବାରା ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ
ପ୍ରାଣପଣ କରି ଗ୍ରାମାଳକରୁଦ୍ଧିକରେ

-ଅନ୍ତିମ

ଘଡ଼ିଙ୍ ଛାଇ ଘଡ଼ିଙ୍ ଖରା, ଉଡ଼ା ପ୍ରେମିକା ନ ଦିଏ ଧରା

ପ୍ରଶ୍ନ-ଆଜିକାଲି କେତେକ ଝିଆ କେତେବେଳେ
କାହା ମନରେ ବସା ବାନ୍ଧୁଛନ୍ତି ତାହା ଆକଳନ
କରିବା କଷ୍ଟକର । ଏପରି ପ୍ରେମ ଅସ୍ତ୍ରୀୟ ଜାଗି ମଧ୍ୟ
ସେମାନେ ନିରାହ ପୁଅମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରେମ
ଜାଲରେ ଫଳାଇ ଥାଆନ୍ତି କାହିଁକି ?

-ଦେବେନ୍ଦ୍ର ଗୋହାଯତ, ଜଗଦ୍ସିଂହପୁର

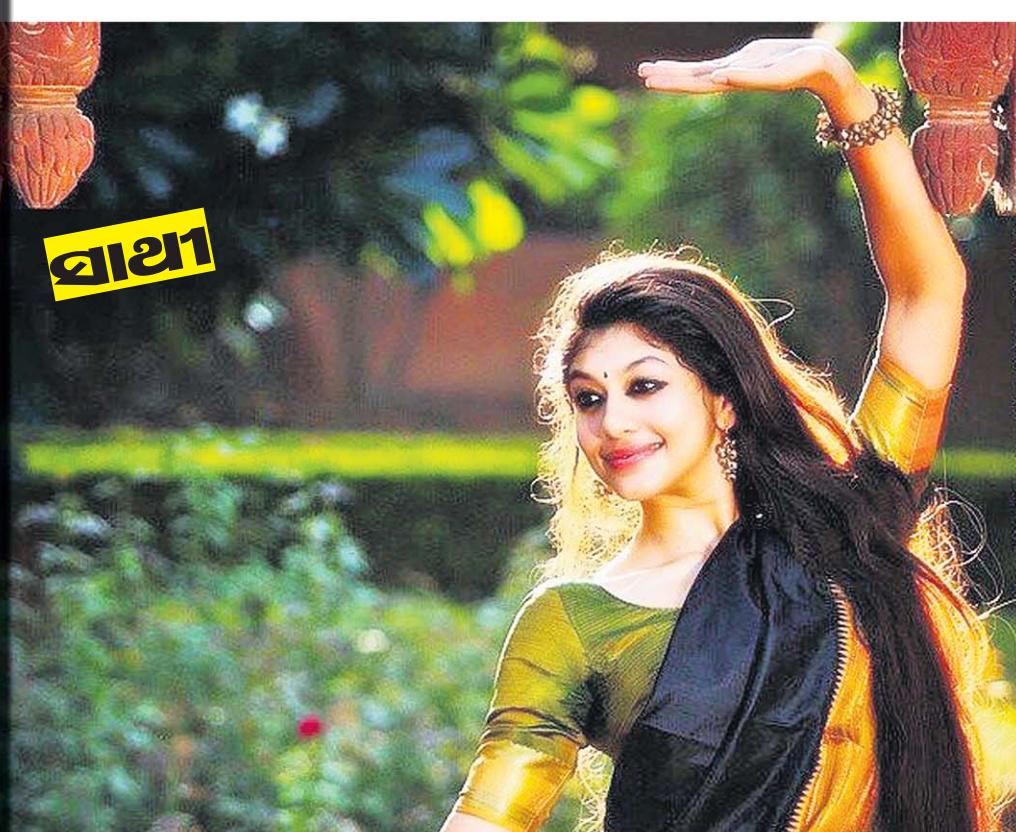
ଉତ୍ତର-ଉଡ଼ା ପ୍ରେମିକାକୁ ଉରସା କରିବା କେତେଦୂର
ଠିକ୍ ତାହା ନିଜେ ଚିନ୍ତା କରିବା ଦରକାର ।
ସେମାନଙ୍କ ହାବଭାବରୁ ପ୍ରେମ କେତେ ଶୁଣ୍ଗ ତାହା
ଜଣାପଡ଼ିଥାଏ । 'ଘଡ଼ିଙ୍ ଛାଇ ଘଡ଼ିଙ୍ ଖରା, ଉଡ଼ା
ପ୍ରେମିକା ନ ଦିଏ ଧରା ।' ତେଣୁ ସେଉଳି ପ୍ରେମିକାଙ୍କ
ପ୍ରେମ ଜାଲରେ ବାନ୍ଧି ହେବା ପୂର୍ବରୁ ହଜାରେ ଥର
ଚିନ୍ତା କରିବା ଦରକାର । କାରଣ ପ୍ରେମ ଏପରି ଏକ
ନିଶା ଯାହା ଥରେ ଘାରିଲେ ତାହା ସାଧାରଣ ମନଙ୍କୁ
ଏପରି ଆନମନା କରିବିଏ ସେ ମନ ଠିକ୍ ସମୟରେ
ନିଷ୍ଠା ନିଷ୍ଠା କରୁଥିଲା । ତେଣୁ ଏକାକ୍ରମ ନିଷ୍ଠା
କରିବାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏକାକ୍ରମ ନିଷ୍ଠା
କରିବାକୁ ବେଳକୁ ହେବାର ମାତ୍ରାକୁ । କ'ଣ କରିବି ?

ପ୍ରଶ୍ନ-ଜଣେ ଝିଅକୁ ପ୍ରେମ କରିବାକୁ ପାଇନାଲା
କରିଛି । ହେଲେ ତାକୁ କେମିତି ପ୍ରୋପୋକ କରିବି ତାହା
ଭାବିଲା ବେଳକୁ ତର ମାତ୍ରାକୁ । କ'ଣ କରିବି ?

-ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ସାହୁ, ଅନୁଗୋଳ

ଉତ୍ତର- ପ୍ରଥମେ ମନ ଉଚ୍ଚରେ ଯେଉଁ ଭୟର
ଭାଲୁରସ ଆପଣଙ୍କୁ ପଛକୁ ପାଦ ପକାଇବାକୁ
ବାଧ କରୁଛି ତାକୁ ଆଗେ ଦୂରେ ଦିଅନ୍ତି । ମନରେ
ଯଦି ସାହସ ଭୁଗାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ତେବେ ପ୍ରେମ
ଭାଗ୍ରାରେ ପାଦ ଆଗକୁ କ'ଣ ସବୁବେଳେ ପଛକୁ
ପଡ଼ିବ । ତେଣୁ ମନରେ ଦନ୍ୟ ଆଣି ସେହି ସୁନ୍ଦରା
ସାମନାକୁ ଯାଆନ୍ତି । ଖୋଲା ମନରେ ବେଳକାଳ
ଦେଖୁ ତାକୁ ପ୍ରୋପୋକ କରନ୍ତୁ । ଯଦି ତୀର ଠିକ୍

ଉତ୍ତର-ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମ ପାଇଁ ଲେ ଏ ଏସିଭ୍
ଚେଷ୍ଟା । କାହାକୁ ଭଲ ପାଇଁ କାହାକୁ ମନା
କରିବେ ଏକି ଏକ ଗୋଲକ ଧନ୍ଦାରେ ଫାଁଦି
ଯାଇଛନ୍ତି । ଯାହା ହେଲେ ଗୋଟିଏ ତାନେକୁ
ଆପଣଙ୍କୁ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଗୁଡ଼ବାସ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।
ନ ହେଲେ ପ୍ରେମକାର ଉଦ୍‌ଦିନ ଭାବର ପରିବର
ଗୁଡ଼ବାସ ନୁହେଁ, ଥଣ୍ଡା ମିଜାଜରେ
ଦୁଚାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ।

ବ୍ୟପ୍ତବ୍ୟକୁ ଜୀବନରୁ ସମୟ ବାହାର କରି କିଛି ରୋମାଞ୍ଚକର ଅନୁଭୂତି ପାଇବା ପାଇଁ କେତେ ଲୋକ କ୍ୟାମିଗ୍ରେ ଯିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିଥାନ୍ତି । ତେବେ ଏହି କ୍ୟାମିଙ୍କୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ଆବଶ୍ୟକ ତଥା ସୁରକ୍ଷା ଦୃଷ୍ଟି କିଛି ଖାସ ସାମଗ୍ରୀକୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇକି ଯିବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ହେଲେ ଏବେ କିଛି ଭିନ୍ନ ଶୈଳୀର କ୍ୟାମିଙ୍କ ସାମଗ୍ରୀ ମାର୍କେଟରେ ମିଳିଲାଣି, ଯାହାକୁ ନେଇକି ଗଲେ ଟିକେ ଅଲଗା ଅନୁଭୂତି ମିଳିପାରିବ...

ଭିକ୍ଷୁ ଏହି କ୍ୟାଣିଙ୍କୁ ସାମଗ୍ରୀ

ଫ୍ଲୋଟିଂ ଟେଣ୍ଡିଃ ସାଧାରଣତଃ କ୍ୟାମ୍ପିଙ୍ଗରେ
ଗଲାବେଳେ ଟେଣ୍ଡରେ ରହିବାର ସୁଯୋଗ
ମିଳିଥାଏ, ଯାହା ଖୁବ ନିଆରା ଲାଗେ । ହେଲେ
ତା'ରୁ ବି ଆହୁରି ନିଆରା ଅନୁଭୂତି ମିଳେ ଫ୍ଲୋଟିଂ
ଟେଣ୍ଡରେ କିଛି ସମୟ ବିତାଇଲେ । କାରଣ ଏହି
ଟେଣ୍ଡ ପାଶି ଉପରେ ଭାସମାନ ଅବସ୍ଥାରେ
ରହିଥାଏ, ଯାହା ମଧ୍ୟରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ବସି ପାରିବେ
ଏବଂ ଶୋଇବାର ମଜା ମଧ୍ୟ ନେଇପାରିବେ ।
ପୂର୍ବେ ଫ୍ଲୋଟିଂ ଟେଣ୍ଡର ବ୍ୟବହାର ବିଦେଶରେ
ବେଶି ହେଉଥିଲା, ହେଲେ ଏବେ ଭାରତର ବିଭିନ୍ନ
ସ୍ଥାନରେ ବି ଲୋକେ ଫ୍ଲୋଟିଂ ଟେଣ୍ଡରେ ବସି
ବୁଲିବାର ମଜା ନେଇଶି ।

ଫୋଲ୍ଟୁ କାନୋପି ଚେଯାରି : ଏହି ଚେଯାରିର
ଚତୁର୍ବାର୍ଷିରେ ଏକ ଗ୍ରାମପରେଣ୍ଠ ସ୍ଥିନ୍ ଘୋଡ଼ାର
ହୋଇ ରହିଥାଏ । ଏପରିକି ଚେଯାରିର ଉପରି
ଭାଗ ବି କଜର ହୋଇକି ଥାଏ । ଯମ୍ବାରା ଖରା
ହେଉ କିମ୍ବା ବର୍ଷା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଚେଯାରକୁ
ବାହାରେ ପକାଇ ତା'ଉପରେ ଆରାମରେ
ବସିଥୁଏ । ତା'ଛିଡ଼ା ଏଥରେ ଲାଗିଥିବା ଶ୍ରୀନ୍ ଯୋଗୁ
ଏହାକୁ ଗଛଳତା ଥିବା ଖ୍ଲାନରେ ପକାଇ ବସିଲେ
ପୋକଙ୍ଗୋକ ପ୍ରତି ତର ବି ନଥାଏ । ଆଉ ସବୁଠା
ଶୁଦ୍ଧପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି ଏହି ଚେଯାରକୁ ଫୋଲ୍ଟୁ
କରି ଗୋଟିଏ ଖ୍ଲାନରୁ ଅନ୍ୟ ଖ୍ଲାନକୁ ଆରାମରେ
ନେଇଛୁଏ ।

ପୋଟେବଳ ପ୍ରକରଃ ଏହି ପ୍ରିଜରରେ ସ୍ତନ୍ତ୍ର
ତେଣୁରେତର ଗଜ, ଦେଖିବା ରେଣ୍ଟାଷ୍ଟ
କ୍ୟାମିନେର, ଏଲାଇଟି ଇଣ୍ଡିକେଟର ଓ ସଫ୍ଟ ଟ୍ରେ
ଅପରେଟିଙ୍କ ପାନେଲ ରହିଥିବାରୁ ଏହା ଦେଖି
କିଛିଦିନ ଧରି ପାଣିକୁ ଥଣ୍ଡା ଓ ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥକୁ
ସତେଜ ରଖୁଥାଏ । ତା'ଙ୍କା ଏହାର ସାଇକଲ ଛୋଟ
ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାକୁ ଆରାମରେ ହାତେରେ ଧରି
ଯାଇଛୁ । ଫଳରେ କ୍ୟାମିନ୍‌ରେ ଗଲାବେଳେ
ଏହାକୁ ନେବା ସହଜ ହୋଇଥାଏ ।

ପୋଟେବଳ ଏସପ୍ରେସୋ ମେକରିଃ କହି
ଲଭର୍ଜ୍ଜ ପାଇଁ ଖୁସି ଖବର। କାଶଣ ଏବେ
ମାର୍କେଟରୁ ଆସିଗଲାଣି ଏସପ୍ରେସୋ ବା
ନାମୋପ୍ରେସୋ କହି ମେକରି। ଏହି କହି
ମେକରକୁ ଚଲେଇବା ପାଇଁ ନା ବ୍ୟାଚରିତ
ବ୍ୟବହାର ହୁଏ ନା ଛଲେକ୍ଷିତିର ଦରକାର
ପଡ଼େ। କେବଳ ଗରମ ପାଣି କିମ୍ବା ଗରମ କ୍ଷୀର
ଓ କହି ପାଉଡ଼ରକୁ ଏହି ମେକରରେ ପାକାଇ କିଛି
ସମୟ ପ୍ରେସ କଲେ ଏଥରୁ କହି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ
ବାହାରିଆଏ। ତେଣୁ କ୍ୟାମିଙ୍ଗ ପାଇଁ ଏହା ଏକ
ବେଶ୍ଟ ଅଧିକାର ହୋଇପାରେ।

ଚେଷ୍ଟା: ଏହି ଚେଷ୍ଟାଟି ପୋଲୁ ହୋଇକି ରହିଥାଏ ।
ବେଳୁନରେ ଯେମିତି ପବନ ପୂରାଯାଏ, ଠିକ୍
ସେମିତି ଏହି ଚେଷ୍ଟା ବି ପବନ ଦ୍ୱାରା ଫୁଲା
ଯାଇଥାଏ । ତା'ଛଡ଼ା ଏହା ଗ୍ରାମପରେଣ୍ଟ
ହୋଇଥିବାରୁ ଏହା ଭିତରୁ ବାହାର ଦୁନିଆକୁ
ଆଗାମରେ ଦେଖୁଣ୍ଣୁଏ । ସେହିପରି ଏହି ଚେଷ୍ଟାରେ
ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ସାଜଲେଖ ଏଯାର-ବୋଇଂ ଏବଂ
ଫିଲ୍ୟରେନିମ ସିଷ୍ଟମ ଥିବାରୁ ଏହାକୁ ଯେକୌଣସି
ପ୍ଲାନରେ ଆଉ ଜଳବାୟୁରେ ବ୍ୟବହାର କରିଛୁଏ ।

ଇନ୍ଦ୍ରାଚେବଳ ପୋର୍ଟେବଳ ଚତୁଃ ଏହି
ଚତୁର୍ବୁ ବି ପବନ ଦ୍ଵାରା ଫୁଲାଳ ତିଆରି
କରାଯାଇଥାଏ । ଯେହେତୁ କ୍ୟାମିଙ୍ଗରେ
ବାହାରକୁ ଯିବାକୁ ହୋଇଥାଏ,
ଖୋଲାରେ ଗାଧୋଇବାରେ ଯେପରି
ଅସୁରିଧା ନ ହୁଏ, ସେଥିପାଇଁ ଏହି
ଚତୁର୍ବୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇକି ଯିବା ନିଷାଟ
ଜରୁରୀ । ତା'ଙ୍କଡ଼ା ଏହି ଚତୁର୍ବୁ ଫୋଲୁ
କରି ହେଉଥିବାରୁ ଏହାକୁ ନେବାରେ କିଛି
ଅସୁରିଧା ହୁଏ ନହିଁ ।

ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକ୍ ହିଟେଡ୍ ସବ୍ ଚିଜେବଳ୍
 ବ୍ୟାଟେରିୟେ ଏହି ସବ୍ବକୁ ପିଣ୍ଡିବାରେ
 ଅନେକ ପାଇଦା ରହିଥାଏ ।
 କାରଣ ଏଥରେ ଏପରି ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଧରଣର
 ମ୍ୟାଟେରିଆଲ୍ ରହିଛି, ଯାହା ଆପେ ଆପେ
 ପାଦକୁ ଉଷ୍ଣମ ଦେଇଥାଏ । ତା'ଙ୍କୁ ପାଦତଳେ
 ଖାଲୁଆ ହେବାରୁ ମଧ୍ୟ ଏହା ରକ୍ଷା କରିଥାଏ ।
 ଯଦ୍ବାରା ଅଧିକ ସମୟ ଚଳାଗୁଲା କରିବାରେ କଷ୍ଟ
 ଅନୁଭବ ହୁଏନାହଁ ।

ମୟାଜର ବ୍ୟାକ୍‌ପ୍ୟାକ୍: ଏହି ବ୍ୟାକ୍‌ପ୍ୟାକ୍‌ରେ
ଜିନିଷପତ୍ର ନେବା ପାଇଁ ଭଲ ଷ୍ଣେଶ୍ଵର ରହିବା
ସହିତ ଆଣ୍ଟି ସ୍କ୍ଵାର ମ୍ୟାଚେରିଆଲର ବ୍ୟବହାର
କରାଯାଇଛି । ତା'ଙ୍କଡ଼ା ଏହାର ଡ୍ରିଚର-ରେଜିସ୍ଟ୍ରେସନ୍ କଥା
କ୍ଷମତା ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଆଉ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା
ହେବାଛି ଏହି ବ୍ୟାକ୍‌ପ୍ୟାକ୍‌ର ଯେଉଁ ଅଂଶ ପିଠି
ସଂପର୍କରେ ଆସେ, ସେହି ପ୍ଲାନରେ ଏମିତି କିନ୍ତୁ
ମ୍ୟାଚେରିଆଲ ଲଗାଯାଇଛି,
ଯଦ୍ବାରା ଏହାକୁ ପିଠିରେ
ପକାଇ ଗଲାବେଳେ ଏହା
ପିଠିରେ ଘସିହୋଇ ତାକୁ
ମୟାଜକରିବାର କାମ ଆପେ
ଆପେ କରିଥାଏ । ଫଳରେ
ପିଠିକୁ ଆଗାମ ଲାଗେ ଆଉ
ଥକୁ ଜଣାପଡ଼େନି । କବ୍ୟମିଳିଙ୍କ
ପାଇଁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ଭଲ
ଅମଶ୍ରମ ।

ଶ୍ରୀରାଜା

ଶୁଣେ
ଏଠାରେ ଫଟୋ ପ୍ରକାଶ
ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଚଙ୍ଗା
ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ ।
ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫଟୋ
ହିଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ପ୍ରାତିକାଳିକ ଲାଭାବଳୀ ହେଉଥିଲା
୧୯୨୮-୧୯୨୯ ମାଝରେ ଏବଂ ଏହାର
ଅଧିକାରୀ ହେବାର ପରିବାରରେ ଏହାର
ଅଧିକାରୀ ହେବାର ପରିବାରରେ

ସାପ

ଶିକ୍ଷକ-ସବୁରୁ ଲମ୍ବା ସାପ
କେଉଁଠ ଦେଖାକୁ ମିଳେ ।
ହୁନ୍ତି-ଲୁଡ଼ିର ୧୯ ତମ ମ୍ଲାନରେ ।

୫

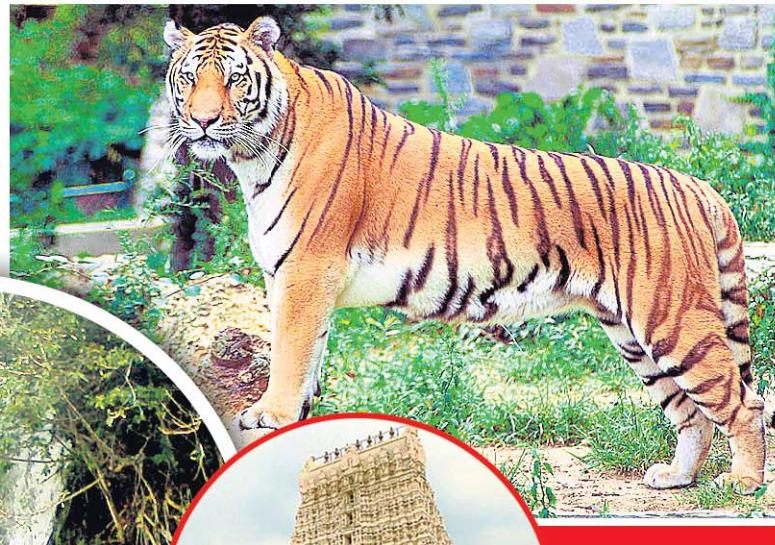
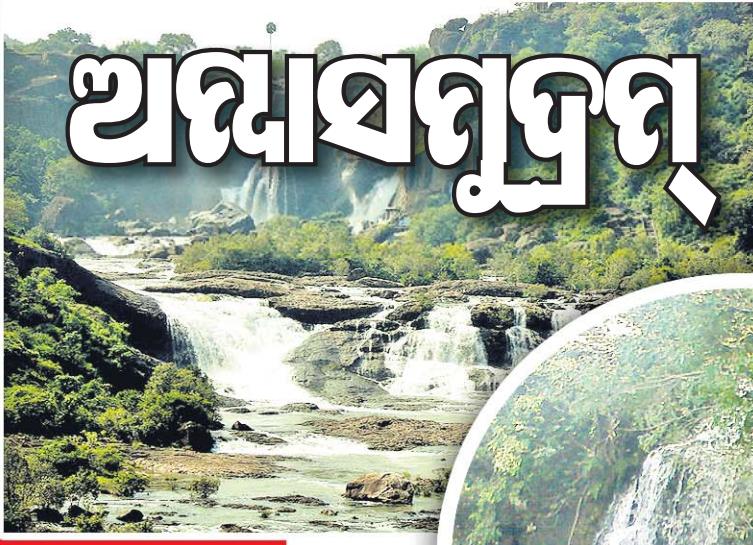
ଜଣେ ମଦୁଆର କୋର୍ଟରେ କେସି ଗାଲିଥାଏ ।
ଜଳ - ଅର୍ତ୍ତର ଅର୍ତ୍ତର ।
ମଦୁଆ - ଚିଲି ଚିକନେନ, ମରନ ଦିରିଯାନୀ
ଆଉ ଗୋଟେ ଦୋତଳ ସେଇଣ ବି ଆଣିବ ।

ੴ

ତାଙ୍କୁ ମିଳିଲା- ଆଜ୍ଞା, ମୋ ସ୍ଵାମୀ
ରାତିରେ ଶୋଇକି ନିଦରେ କଥା ହୁଅଛି । ମୁଁ
କ'ଣ କରିବି ?
ତାଙ୍କୁ- ତାଙ୍କୁ ଦିନରେ କଥା କହିବାକୁ

ଧାର୍ମିକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତନୟଳୀ

ଅଧ୍ୟାସମ୍ପ୍ରଦାଗ୍

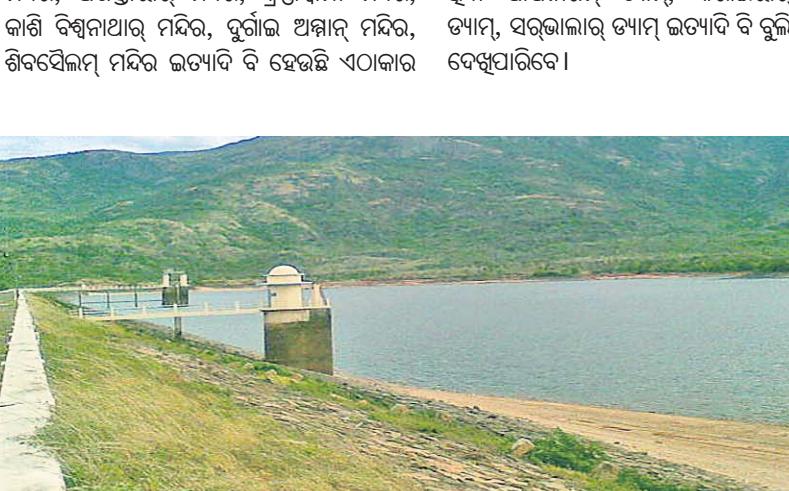
ଆଧୁନିକ ଧାର୍ମିକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତନୟଳୀ। ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ଚାହିଁଲେ ଏହି ସବୁ ଦେବଭୂମି ବୁଲି ପ୍ରଭୁକୃପା ଲଭି ପାରିବେ।

କାଳାଙ୍କର ମୁଣ୍ଡାନାଥୁରାଜ ବ୍ୟାପ୍ର ସଂରକ୍ଷଣ କେନ୍ଦ୍ରାଳ୍ୟମିଳନାତ୍ମକ ଉତ୍ସବ ତିରୁନେଳଭେଳି ଜିଲ୍ଲା ଓ କନ୍ୟାକୁମାରୀ ଜିଲ୍ଲାର ପରିସୀମା ଭିତରେ ଆସୁଥିବା କାଳାଙ୍କର ମୁଣ୍ଡାନାଥୁରାଜ ବ୍ୟାପ୍ର ସଂରକ୍ଷଣ କେନ୍ଦ୍ର ହେଉଛି ଶ୍ଵାମୀୟ ଏକ ଲୋକପ୍ରିୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତନୟଳୀ। ତେବେ କେବଳ ବାଘ ନୁହେଁ ଅନ୍ୟ ବିଳକ ପଶୁପକ୍ଷାଙ୍କୁ ବି ଦେଖିବାର ଏକ ନିଆଗା ଅନୁଭୂତି ଏଠାରେ ମିଳିଥାଏ। ଅୟାସମ୍ବ୍ରଦ୍ଧ ବୁଲି ଆସୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାହିଁଲେ ଏଠାକୁ ମଧ୍ୟ ଯାଇ ବୁଲିପାରିବେ।

ଅଗସ୍ତ୍ୟାବ୍ଦ ଜଳପ୍ରପାତାତିରୁନେଳଭେଳି ଜିଲ୍ଲାରେ ଅଗସ୍ତ୍ୟାବ୍ଦ ନାମକ ଏକ ଜଳପ୍ରପାତ ବି ରହିଛି। ଅୟାସମ୍ବ୍ରଦ୍ଧମଠାରୁ ଏହା ମାତ୍ର କିଛି କି.ମି. ବ୍ୟବଧାନରେ ଅବସ୍ଥିତ। ପ୍ରାକୃତିକ ଦେବତାରେ ଭରା ଏହି ଜଳପ୍ରପାତ ନିକଟକୁ ଅନେକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପିକନିକ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆସିଥାଏଟି।

ଏବୁ ବ୍ୟତୀତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାହିଁଲେ ଅୟାସମ୍ବ୍ରଦ୍ଧମଠାରୁ ଅଛି କିଛି ଦୂରରେ ଥିବା ପାପନାଶମ ଭ୍ୟାମ, କରାଇଯାର ଭ୍ୟାମ, ସରଭାଲାର ଭ୍ୟାମ ଇତ୍ୟାଦି ବି ବୁଲି ଦେଖିପାରିବେ।

ଶରୀର କଳାଜାଇରେ ଭରା, ତଥାପି ହେଲେ ପଡ଼େ

ବ୍ରିଜହାମର ଚେରିଲ ସ' ଏକ ବିରଳ ଚର୍ମ ରୋଗ କଞ୍ଜେନିଟାଲ ମାଲାମୋସାଇଟିଷ୍ଟରେ ଆକ୍ରମିତ ହୋଇଥିଲେ । ଫଳରେ ତାଙ୍କ ଶରୀର ସାରା ବଡ଼ ବଡ଼ କଳା କାଇ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ପିଲାଦିନ୍ଦ୍ରିୟ ସମାଜର ଅନେକ ଗଞ୍ଜା ଶୁଣିଛନ୍ତି । କିଏ ତାଙ୍କୁ 'ଡାଲେମେସିଆର୍' ତ କିଏ 'ସ୍କିପ୍‌ପେସ୍' ଓ 'କୁକ୍କି' ତାକୁଥିଲେ । କେହି କେହି ତ ତାଙ୍କୁ ପାଖରେ ବସେଇବାକୁ ବିଭଳ ପାଇଁ ନ ଥିଲେ । ଦୁଇ ସତାନର ମା' ଚେରିଲ କିନ୍ତୁ ଏଥିପାଇଁ ନିଜକୁ କେବେ

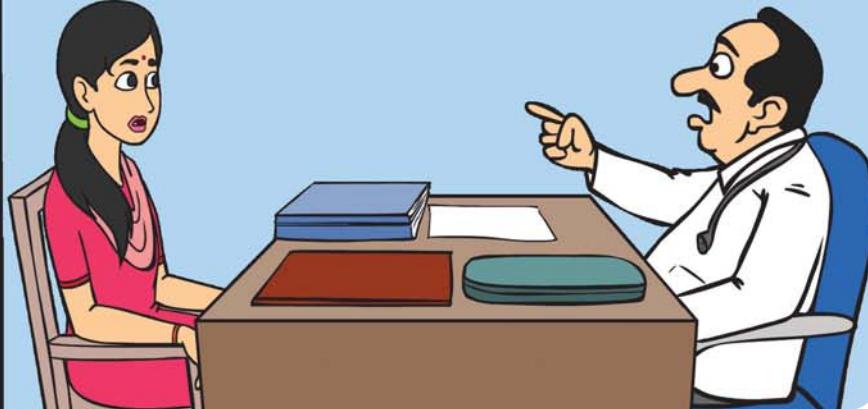
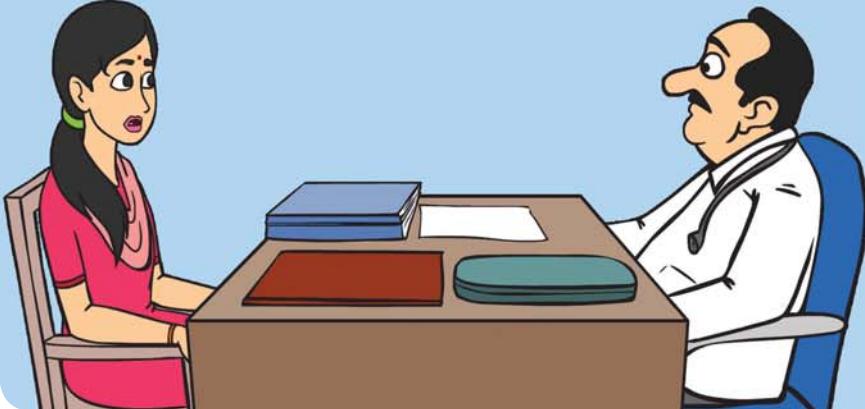
ଘର କୋଣରେ ଲୁଚାଇ ରଖି ନାହାନ୍ତି । ଯଦିଓ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଲୋକଙ୍କ କଥା ତାଙ୍କୁ ଖରାପ ଲାଗୁଥିଲା, ହେଲେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେ ନିଜକୁ ଭଲ ପାଇବା ଆର୍ଥି କରିଦେଇଥିଲେ । ନିଜଟରେ ସେ ନିଜର କିଛି ଫଟୋ ଇନ୍ସ୍ଟାଗ୍ରାମରେ ଅପଲୋଡ କରିଥିଲେ । ଆଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟଜନକରାବେ କିଛିନି ଫଟୋ ପରେ ତାଙ୍କୁ 'ମହେନ୍ଦ୍ର ଅଫ୍ ଡାଇଭର୍ଟି' ନାମକ ମତେଳିଂ ଏକେବୀରୁ ମତେଳିଂ ଅଫର ଆସିଲା, ଯାହାକୁ ଚେରିଲ ଆବେ ବିଶ୍ଵାସ କରିପାରି ନ ଥିଲେ । ଏହି ମତେଳିଂ ଏକେବୀରୁ ଶରୀରଧାରୀ ମହିଳା, ଯାହାଙ୍କୁ ସମାଜ ଅସୁନ୍ଦର କହେ, ତାଙ୍କୁ ବାହିଥାଏ ମତେଳିଂ ପାଇଁ । ବର୍ଷମାନ ଚେରିଲ ଜଣେ ସଫଳ ମତେଳ । ଆଉ ସେ ନିଜ ଜୀବନକୁ ମେଳ ବେଶ ଖୁସି ଅଛନ୍ତି । ଆଉ ଅନ୍ୟ ପାଇଁ ଉଦାହରଣ ବି ସାଜିଛନ୍ତି ।

କାର୍ତ୍ତ୍ତିନ କର୍ଣ୍ଣର

ତାଙ୍କର ବାବୁ ମତେ କେହି ପ୍ରସନ୍ନ କରୁ ନାହାନ୍ତି ।
ଭାରି ଏକା ଏକା ଲାଗୁଛି ।

ଆଗାମୀ ଗୋଟେ ମାସ ପାଇଁ ମଧ୍ୟାହ୍ନରୋଜନ ପରେ ଏବଂ ରାତ୍ରିରୋଜନ ପରେ
ନିଜର ପ୍ରୋଫାଇଲ ଫଟୋ ବଦଳାଇବ, ତାହାପୁଣି ଏଟିଟିଂ ସହିତ

ଅଜୟ ସ'ଙ୍କ ସହ ପ୍ରୀ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଲତା

ନାଟ୍ୟକାର ଅଜ୍ଞ ସ'

ଅଜୟ କୁମାର ସ' । ନାଚକକୁ ଭଲ ପାଇଥିବା ତୋ
ନାଚକକୁ ନେଇ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖୁଥିବା ଜଣେ ମଣିଷ ।
କେବଳ ନାଚକକୁ ଭଲ ପାଇଥିବା କିମ୍ବା ନାଚକକୁ ନେଇ
ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖିବା ଭିତରେ ତାଙ୍କର ପରିଚୟ ସାମିତ ହୁଅଛି ।
ସେ ଏକାଧାରରେ ଜଣେ ନାଯକାର ତଥା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ
ମଧ୍ୟ । ହାଇମ୍‌ପୁଲର ଗୋଟିଏ ଘରଣା ହିଁ ତାଙ୍କୁ ନାଚକ
ପ୍ରେମରେ ପକେଇ ଦେଇଥିଲା । ୧୯୧୯ ମସିହା ଜଥା ।
ଯୋର କେଶରାପୂର ମୁଠ ଶ୍ରୀମନ୍‌ମାନାଥ ଉଚ୍ଚବିଦ୍ୟାପାଠୀରେ
ପଢୁଆନ୍ତି ଅଜୟ । ଗପ ମଧ୍ୟ ଲେଖୁଆନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଜଣେ
ସାର କହିଲେ ଗୋଟିଏ ଏକାଙ୍କିକା ଲେଖିବାକୁ । ଅଜୟ
ଏକାଙ୍କିକା ଲେଖିଲେ ଆଉ ସେଇଟି ସ୍କୁଲରେ ମଞ୍ଚପୁ ହୋଇ
ଖୁବ୍ ପ୍ରଶାନ୍ତା ସାଇଫିଲା । ଏହାପରେ ନାଚକ ପ୍ରେମରେ
ପଡ଼ିଗଲେ ଅଜୟ । ସେତେବେଳେ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀ ଉତ୍ତରାୟଣୀ
ଅପେରା ଯାତରଙ୍ଗେର ନାମ ଭାରି ଡାକଥାଏ । ତାହାର
ପ୍ରୋପ୍ରାଇଟର ଆଡ଼ଭୋକେଟ୍ ସୁରେନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି ଉତ୍ତରାୟଣୀ
ନାଯକାର ତଥା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଭାବରେ ସୁନାମ ଅର୍ଜନ
କରିଥାନ୍ତି । ଅଜୟ ତାଙ୍କର ପାଖରେ ଆସିଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଭାବରେ
କାମକଲେ । ତାଙ୍କର କାମ ଥିଲା ସୁରେନ୍ଦ୍ରବାବୁ ଯେଉଁ
ନାଚକ ଲେଖିବେ ତାହାକୁ ଭଲ ଅକ୍ଷରରେ ସେ ଆଉ ଏକ
କାଗଜ ଉପରେ ଉତ୍ତରାଇବା । ସେଇଟି ମଞ୍ଚପୁ ହେବ । ଏତିଲି
କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେ ବି ନାଚକ ଲେଖିବା ତଥା ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା
ଦେବାର କାଳିଦା କୌଶଳ ହାସାଲ କହୁଆନ୍ତି । ପରେପରେ
ତାଙ୍କର ଭେଟ ହେଲା ନାଯକାର ତଥା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ସନ୍ତୋଷ
ନାରାୟଣ ଦାସଙ୍କ ସହିତ । ସନ୍ତୋଷଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସେ
ଆସିଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଭାବରେ କାମକଲେ । ଏହିଭିତ୍ତି ଦଶ ପଦବରସ୍ତ

ପିତଗଲା । ସନ୍ତୋଷ ନାଯାମଣ ଦାସଙ୍କ ସହିତ କାମ କରିବା
ବେଳେ ତାଙ୍କର ବହୁ ଯାହାପାର୍ଟିର ପ୍ରୟୋଜକଙ୍କ ସହିତ ଚିନ୍ହ
ପରିଚିତ ହୋଇଥାଏ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ପ୍ରୟୋଜକଙ୍କ
ଏକ ନୂଆପାର୍ଟି କଲେ ଓ ଅଜୟବାବୁକୁ ନାଚକ ଲେଖୁ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ଅଜୟ ବାବୁଙ୍କ
ପାଇଁ ଏହା ଥିଲା ଏକ ସୁଵର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗ । ‘ଲିଭିନ୍ ଅଳତା
ଶୁଣୁଣି ଲୁହ୍’ ଥିଲା ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ନାଚକ । ଏହାକୁ ସେ
ଲେଖୁବା ସହିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ । ସେତିକିନ୍ତୁ ହେଁ,
ସେ ଏହି ସମାଯକଳ ମଧ୍ୟରେ ଉଭର ବାଲେଶ୍ଵରର ଭିନ୍ନ
ଯାହାପାର୍ଟିରେ କାମ କରୁଥାନ୍ତି । ସେ ପାର୍ଟିକୁ ମଧ୍ୟରେ
ଅପେରା ଦାରୁତ୍ତଙ୍କ, ଅପେରା ତାରାପାରିଣୀ, କଳିଙ୍ଗ
ଦରବାର, ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ଶଣନାଟ୍ୟ, ଯାତ୍ରା ଓ କାର ଆଦି
ଅନ୍ୟତମା । ସେ ଲେଖୁଥାବା ନାରକମୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି
ବାହାଘର ଦିନ ବିଧବା ହେବି, ଝେମାନେ ମରିବା ଆସ,
ପରି ରାଜକୁ ଆସିଛି ବୋଲୁ, ସାଥୀ ଆସିଥିଲା ସପନ
ହୋଇ, କିଏ ଜାଣିଥିଲା ଏମତି ହେବ, ଲୁହ୍ ଆଜନାରେ
ମୁଁ ଦେଖୁଛି । ଚଳିତବର୍ଷ ମୁହଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ତାପଥ ସ୍ଵାକ୍ଷର
ସହିତ ସେ ଧାଉଳି ଶଣନାଟ୍ୟ ପାଇଁ ଏକ ନାଚକ କରୁଥାନ୍ତି ；
ଯାହାର ଚାଇଚଳ ରହିଛି ‘କର୍ଣ୍ଣ ଖୋଜୁଛି ଦା’ ନିଜ ଠିକଣା ।
ନାଚକଟିକୁ ନେଇ ବେଶ ଆଶାବାଦ ଅଛି ଅଜୟ । ବାପା
ସ୍ଵର୍ଗତ ନିରଞ୍ଜନ ସ’ ଏବଂ ମା’ ସୁମିତ୍ରା ସ’ଙ୍କ ପ୍ରେରଣା
ତାଙ୍କୁ ଏତେ ବାଚକୁ ଆଶିପାରିଛି । ସ୍ତ୍ରୀ ସର୍ବଲଭତା ଓ
ହୃଦୟ ମନୀଶ ଏବଂ ଗରନଦୀପଙ୍କ ସହଯୋଗ ତାଙ୍କର
ଯାହାପଥକୁ ସବୁବେଳେ ସୁଗମ କରୁଛି ବୋଲି କହନ୍ତି ଏହି
ପ୍ରତିଭାବାନ୍ ଯୁବ ନାଚ୍ୟକାର ।

ପୁସ୍ତକ ସମୀକ୍ଷା

ଅପରାହ୍ନର ସୁର୍ଯ୍ୟ/ କବି : ଅମିକା ସ୍ଵାଲ୍ଲ
କବି ଅମିକା ସ୍ଵାଜଙ୍କ ରଚିତ କବିତା ପୁସ୍ତକ
ପରାହ୍ନର ସୁର୍ଯ୍ୟ' ହସ୍ତଗତ ହୋଇଛି । ଏହାର
ଲାଗାକ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖରପୁର ସାହିତ୍ୟ ସଂସଦ,
ବିନେଶ୍ଵର । ଏଥରେ ରହିଛି ୧୦୦ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ
କବିତା । ସଂକଳନର ଶୈଶବାଗିତିକୁ କବି
ତିକରିତା ଅଧ୍ୟ ନାମରେ ନାମିତ କରିଛନ୍ତି ।
କବିତା ସବୁରେ ଭାରତୀୟ ଜୀବନାଦର୍ଶର
ଭାବ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ । ସଂକଳନମୁକ
କବିତାଗୁଡ଼ିକ ବେଶ ସୁଖପାଠ୍ୟ ହେବା ସହିତ
ବଳୀଳ ହୋଇଛି । ସଂକଳନଟି ପାଠକଙ୍କ
ରା ଆମୃତ ହେବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଏ ।

ପ୍ରିୟତମା/କବି : ଚିତ୍ତରଞ୍ଜନ ମହାନ୍ତି-
ପ୍ରଜ୍ଞାନ ପଲ୍ଲିକେଶସ୍ବୀ, ଜାରକା, ଯାଜପୁର

ଏବେ ବି ମନେପଡ଼େ ଆକାଶବାଣୀ କଟକ

କମାନଙ୍କୁ ପଥପ୍ରାତ ନାଚକ
ଜରିଆରେ ସତେନ କରିବାର
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନେଇ ଅଶାଦଶକରେ ସୃଷ୍ଟି
ହୋଇଥିଲା ‘ଲୋକଶକ୍ତି ସଂଗଠନ’। ଏହି
ସଂଗଠନର ପରିଳକ୍ଷିତ ପିତା ଥୁଲେ ରଣନ୍ଧର
କୁମାର ରାୟ ଓରପ ରବି ରାୟ। ‘ଲୋକଶକ୍ତି
ସଂଗଠନ’ ଥିଲା ଡିଶାର ପ୍ରଥମ ‘ପଞ୍ଜାକୁ
ଷ୍ଟ୍ରିର ଘୋସ୍ତର ଗୁପ୍ତ’। ନେଦରଲାଣ୍ଡ ସରକାର ଏହାକୁ
ପଞ୍ଚ କୁଥୁଲେ। ଆଉ ଏହି ଗୁପ୍ତ ଗୀ ଗୀ ମୁଣି
ନାଚକ ଜରିଆରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତେନ
କରାଇଥିଲା। ସେତେବେଳେ ଏହି ଗୁପ୍ତରେ
୩୫ଜଣ ସଦସ୍ୟ ଥୁଲେ। ଏମିତି ୭/୮ର୍ବର୍ଷ
ଚାଲିବା ପରେ ନେଦରଲାଣ୍ଡ ସରକାର
ପଞ୍ଚ ବନ କରିଦେଲେ। ଫଳରେ ଘେ ତୁପ୍ତ
ବନ ହୋଇଯିବା ଅବଶ୍ୟକ ଗଲିଆସିଲା।
କଲାକାରମାନେ ମଧ୍ୟ ଅସହାୟ ହୋଇପଡ଼ିଲେ।
ତେବେ ଏକିବେଳେ ରବି ରାୟ ନିଷ୍ପତ୍ତିନେଲେ,
ନାର୍ଯ୍ୟସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବନ ହେବନି। ଏହି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଜେ
ବୋଜାର କରିବ। ଆଉ ସେଇଥିରେ ତାହା
ଆଗରୁ ବଢ଼ିବ। ବାସ୍ତବ, ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତିରୁ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା
ଆଜିର ‘ବାଯାପାନ ଲୋକନାୟେ’।

ରବି ରାୟ କହୁଛି, ଯେଉଁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ନେଇ
ପ୍ରଥମେ ଲୋକଶକ୍ତି ଏବଂ ପରେ ବାଘୀଯାନିମାନ
ଲୋକନାଟ୍ୟ ସଂଷ୍ଠିତେଲା ତାହାକୁ ମୁଁ ଏବେ ମଧ୍ୟ
ଜାରି ରଖିଛି। ମୁଁ ଆଜି ବି ନାଚକ ଉନ୍ନତ କରିବ
ବେଳେ ତା' ଉତ୍ତରେ ସମାଜ ପ୍ରତି ଥିବା ବାର୍ତ୍ତା
ଉପରେ ଝୁରୁତ୍ବ ଦେଉଛି। 'ସାତାର ଜଳୁଛି
ଚିତା', 'ମୁସ୍ତିରଣ୍ଣ', 'ପାଞ୍ଚାନୀ ଟିଆ' ଆଦି
ଏହାର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ।

ରବି ରାୟ

କହୁଛି, ଲୋକମାନେ ଯାତ୍ରାରୁ ଦୂରର ନାହାନ୍ତି ।
ବରଂ ଯାତ୍ରା ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ
ଯାଉଛି । ନାଚକ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ବ ଦିଆଯାଉନି ।
ପାଇକ ବଜୁଛି । ସପରିବାର ସବୀ ଦେଖୁବା ଭଳି
ନାଚକ ନାହିଁ । ସଂଲାପରେ ସଂୟମତା ନାହିଁ ।
କାହାଣୀ କୁଥୁଅଢେ ଯାଉଛି ତା'ର ଟିକଟିକଣା
ନାହିଁ । କମେଡ଼ି ନୀରେ ଖାଲି ଭଲଗାର ବା
ଅଶ୍ଵୀଳ କଥା । କାହିଁକି ଲୋକେ ନାଚକ
ଦେଖୁବେ ?

ମୋର ମନେଅଛି, ଗଞ୍ଜାମର 10 କୁରାଣୀ
ଯାତ୍ରାରେ ଆମ ସହିତ ଛ'ଟି ପାର୍ଟି କଲ୍ପିତଶବ୍ଦ
କରୁଥିଲେ । ଆମର ସେଇ ଗୋଟିଏ ନାଚକ
ଆଠିନ ହାଉସପୁଣ୍ୟ ତାଳିଥିଲା ବେଳେ
ଅନ୍ୟ ପାର୍ଟିସବୁ ଆଠିନରେ ତିନିଟା / ଗାରିଟା
ନାଚକ ବଦଳେଇଥିଲେ । ଏଥର ଆପଣ ତିନା
କରନ୍ତୁ ! ରବି ରାୟ କହୁଛି, ଜଣକୁ ଗୁରୁତ୍ବ ଦେଇ
ନାଚକ କଲେ ସର୍ବପୃଥମେ ଯାହା ନଷ୍ଟହେବ
ତାହା ହେଉଛି ତିମ୍ କିରିଟ । ଆଉ ତିମ୍ କିରିର୍

ଶୁଣାଯାଏ କଳାକାରମାନେ (ଯଦିଅଣ୍ଟି)

ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି କବିତା ସଂକଳନ ପ୍ରିୟତମା' । ଏହାର କବି ହେଉଛନ୍ତି ଚିତ୍ତରଞ୍ଜନ ମହାନ୍ତି । ଏଥରେ ରହିଛି ୧୦୦ ଅଧିକ କବିତା । ପ୍ରିୟତମାକୁ ଶାର୍ଷକ ଭାବରେ ନେଇ କବି ଏକାଧିକ କବିତା ରଚନା କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ଏହି ସଂକଳନରେ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ପୃଷ୍ଠାରେ ସନ୍ତିବେଶିତ ହୋଇଛି । କବିତା ସଂକଳନର ପ୍ରଥମ କବିତା 'ପ୍ରିୟତମା' । କବିତାଟି ଗାତ୍ରକବିତା ଶୈଳୀରେ ରଚନା କରାଯାଇଛି ଯଦିଓ ଏହା ଗାତ୍ରକବିତା ନୁହଁ । ପ୍ରଥମ ଲାଇମଟି ଏହିପରି: ତୋ ଆଖ୍ରୀର ଦ୍ୱୀପ କଙ୍କଳ ଧାରରୁ ଗୋରି କରିଛି କି ରାତି/ସେଥିପାଇଁ ବୋଧେ ମୋ ମନ କହୁଛି ଗାଇବାକୁ ପ୍ରେମ ଗାତି । ସଂକଳନଟି ପାଠକୀୟତା ଦାବି କରେ ।

ବାଘୋନିକ ହାତ ଦେଇଛି ମୂଆ ଜାବନ

ଆଠ ବର୍ଷ ବସନ୍ତ ପ୍ରେସ୍ଟି ପେନ୍। ଜନ୍ମରୁ ତାଙ୍କର ଭାସାଣ ହାତ ନ ଥିଲା। ତେଣୁ ବିଭିନ୍ନ କାମ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଥିଲା। ନା ପ୍ରିୟ ସ୍କୁଲର ଚଳାଇପାରୁ ଥିଲେ ନା ହୁଲ ହାତରେ ପ୍ରିୟ ହାମବର୍ଗରକୁ ଧରି ଖାଇପାରୁ ଥିଲେ। ଏହି ଅବସ୍ଥା ଦେଖୁ ମା' ମୁଜି ପ୍ରେସ୍ଟିକୁ ପ୍ରୋଫ୍ଲେଟିକ ହାତ ଲଗାଇଥିଲେ। ହେଲେ ତାହା ହାତ ରଳି ଚଳାଇଲ କରି ପାରୁ ନ ଥିଲା। ତେଣୁ ବିଶେଷ ଉପକାର ମିଳୁ ନ ଥିଲା। ଶେଷରେ ଅଷ୍ଟମ ଜନ୍ମଦିନରେ ସୁଜି ପୁଅ ପ୍ରେସ୍ଟିକୁ ଦେଲେ ଏମିତି ଏକ ଉପହାର ଯାହା ତା'ର ଜୀବନ ବଦଳେଇ ଦେଲା। ତାହା ଥିଲା ବାଘୋନିକ 'ହିରୋ ଆର୍ମ'। ଏହି ବାଘୋନିକ ହାତ ମଣିଷ ହାତ ରଳି କାମ କରିପାରେ। ତା'ପରେ ଏହା ବହୁତ ହାଲକା ମଧ୍ୟ। ଉଚ୍ଚ ହାତ ପାଇବା ପରେ ପ୍ରେସ୍ଟି ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇଯାଇଥିଲେ। ଆଉ ସେବିନ ସେ ଆଗରୁ ଦୁଇ ହାତରେ ଯାହାସବୁ କରିବାକୁ ଜାଲୁ ରଖୁଥିଲେ କରିଥିଲେ। ସୁରନାଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ବାଘୋନିକ ହିରୋ ଆର୍ମ ଲଗାଇବାରେ ପ୍ରେସ୍ଟି ହେଉଛନ୍ତି ସର୍ବ କନିଷ୍ଠ।

ତାପମାତ୍ରାକୁ ଅନୁଭବ କରିପାରୁଥିବା ଟେବୁଲ୍

ଆ ଜିକାଲି ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଆସବାବପତ୍ର ଆସିଗଲାଣି। ଫୋଲିଁ ଆସବାବ ସହ ବିଭିନ୍ନ ଅଜବ ଆସବାବ ବି ରହିଛି। ନିକଟରେ ଆଉ ଏକ ପ୍ରକାରର ଅଜବ ଆସବାବପତ୍ର ସୌମ୍ୟାଳ୍ୟ ମିଠିଆରେ ଦେଖୁବାକୁ ମିଳିଛି। ସୁଜେ, ଅଞ୍ଚପୋର୍ଟର ଡିଜାଇନର କେ' ଫ୍ଲାଚ୍ସନ୍ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ଏହି ଖାସ ଆସବାବପତ୍ର। ଯାହା ତାପମାତ୍ରାକୁ

ଅନୁଭବ କରିପାରେ। ଏହା ଏକ ଟେବୁଲ୍ ଓ ବେଞ୍ଚ ଅଟେ, ଯାହା ଉପରେ ବସିବା ପରେ ମଣିଷ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ତାପମାତ୍ରାକୁ ଅନୁଭବ କରିଥାଏ। ଆଉ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଉଠିଯିବା ପରେ ଟେବୁଲ୍ରେ ରହିଯାଏ ବସିଥିବା ଭଙ୍ଗିରେ ଏକ ବିତ୍ତ। ଏଭଳି ହେବା ପଛର କାରଣ ହେଉଛି ଟେବୁଲ୍ ଓ ବେଞ୍ଚ ଉପରେ ହୋଇଥିବା ଥର୍ମୋକ୍ରୋମିକ ପିନିଶ୍ଚ। ମଣିଷ ହୁଅନ୍ତିକୁ କି ମର୍ଗ

ଅବା ପ୍ଲେଟ ଭଳ ବୟୁ ଟେବୁଲ୍ ଓ ବେଞ୍ଚର ଉପରିଭାଗ ଯେତେବେଳେ ସେବୁଡ଼ିକର ତାପମାତ୍ରା ସଂସର୍ଣ୍ଣରେ ଆସେ ସେହି ଆକାରର ବିନ୍ଦୁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯାଏ। ଅନେକ ସମୟରେ ତ ଲୋକେ ଏହାକୁ ଦେଖୁ ଭୟ କରି ଯାଆନ୍ତି। ଆଉ ଯିଏ ଏହା ବିଶ୍ୟରେ ଅବଗତ ଥାଆନ୍ତି ସେମାନେ ଏହି ତାପମାତ୍ରା ଜନିତ ତିତ୍କୁ ଦେଖୁ ମଜା ଉଠାଇଥାଆନ୍ତି।

ବେଲୁନ୍ ଲ୍ୟାପ୍

ହୁଏ ରହ ମୁଖି ଦେଖୁବାକୁ ଭଲ ପାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ନିଶ୍ଚିତାବେ ୨୦୧୭ରେ ଆସିଥିବା ଝିପ୍‌ଫ୍ଲାଚ୍ କିଙ୍କି ଉପନ୍ୟାସ 'ଇଟ' ଉପରେ ଆଧାରିତ ଚଳକିତ୍ର ଦେଖୁଥିବେ। ସେଥୁରେ ମୁଖ୍ୟ ଖଳନାୟକ ଚରିତ୍ରରେ ଅଭିନନ୍ଦ କରୁଥିବା ଜୋକର ହାତରେ ଏକ ଲାଲ ଚଣ୍ଡର ବେଲୁନ୍ ଦେଖୁଥିବେ। ବେଲୁନ୍ଟି ବେଶ ସୁନ୍ଦର କିନ୍ତୁ ବେଶ ରହସ୍ୟକନକ ଓ ଭୟାନକ ଲାଗୁଥିଲା। ସେହି

